76STE JAARGANG No. 100196 DINSDAG 18 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Om georiënteerd te zijn voor de belangrijke besprekingen in de westelijke hoofdsteden en in Moskou heeft president Eisenhower enige malen zijn kabinet in buitengewone vergadering bijeen geroepen. Vooral minister Herter (naast de president rechts) en vice-president Nixon (links) zullen zijn belangrijke adviseurs zijn.

De Amerikaanse ministersconferentie in Chili

Fidel Castro niet aanwezig bij aanvaarding van - krachteloze - resoluties

Raul Castro, de broer van Fidel, en bevelhebber der Cubaanse strijdkrachten, die te Caracas aankwam, heeft aan journalisten medegedeeld, dat het doel van zijn reis naar Santiago de Chile is de Cubaanse minister van buitenlandse zaken en de leden van de Cubaanse delegatie naar de Amerikaanse ministersconferentie te ontmoeten.

Hij bevestigde, dat Fidel Castro niet naar Chile gaat, omdat hij vindt, dat de resoluties, die aan het slot van de conferentie worden genomen, absoluut ondoelmatig zullen zijn. Naar zijn mening had de conferentie zich partijdig getoond en steunde zij de diktatoriale regering van de Dominikaanse republiek en Nicaragua. Raul zeide, dat de Cubaanse regering alle bewijzen heeft over de deelneming van generaal Trujillo van de Dominikaanse republiek aan de laatste invasiepoging op Cuba. Volgens hem is de toestand op Cuba absoluut normaal en zijn alle pogingen voor een invasie of een tegen-revolutie tot mislukken gedoemd.

Raul Castro, die door veertig officieren en soldaten van het Cubaanse leger was vergezeld, is inmiddels via Lima naar Santiago de Chile doorgereisd.

De Amerikaanse ministersconferentie te Santiago de Chile heeft met algemene stemmen haar goedkeuring gehecht aan een resolutie, waarbij de inter-Amerikaanse vredescommissie ruimere bevoegdheden worden toegekend om konflikten in het Caraibisch gebied te onderzoeken.

De conferentie keurde ook een ontwerp-resolutie goed, waarbij de raad van de organisatie van Amerikaanse staten wordt verzocht een lijst samen te stellen, „behelzende het grootste aantal gevallen, die schendingen opleveren van het beginsel van non-interventie". Voorts werden naar de inter-Amerikaanse juridische commissie te Rio de Janeiro verwezen een ontwerp-resolutie van Mexico over niet-inmenging en een andere van Ecuador over de werking van de inter-Amerikaanse vredescommissie.

Ook hechtte de conferentie haar goedkeuring aan een resolutie over de consolidering van de vrede en de versterking van de Amerikaanse solidariteit en werd op de volken en regeringen in Amerika een beroep gedaan om in de geest van eensgezindheid en goede wil af te zien van elke houding, die de vrede en de veiligheid in gevaar kan brengen. Aan alle leden-staten van de organisatie van Amerikaanse staten wordt aanbevolen „het principe van non-interventie strikt in acht te nemen".

****

EISENHOWER'S GROTE KANS

onze wereld van vandaag

WESTDUITSLANDS bondskanselier en de president van de vijfde Franse republiek hebben de Engelse wind van voren gekregen. Onder toon der verwijten over het voeren van een eigen buitenlandse politiek is zonder twijfel de aarzeling van Frankrijk en van West-Duitsland bij de uitvoering der morele Nato-verplichtingen. Over dit chapiter heeft president De Gaulle al heel wat te slikken gekregen — in het openbaar en meestal via diplomatieke demarches, die aan oor en oog van het grote publiek verborgen bleven. De Fransen wilden geen Amerikaanse atoombommenwerpers binnen hun grenzen stationeren — met deze mededeling uit Parijs begon het enkele maanden geleden. Een intenheen en weer geschrijf op hoog-diplomatiek niveau kon de Franse regering niet van mening doen veranderen en vorige week werd een begin gemaakt met het weghalen van de onwelkome vliegtuigen.

Doctor Adenauer deed ook al een atoomduit in de Nato-zak en kondigde kortgeleden aan al evenmin van de gevaarlijke Amerikaanse bommenwerpers gediend te zijn. Waarop de hoogedelachtbare heren in Washington en in Londen hun wenkbrauwen fronsten en zich kennelijk afvroegen wie nu eigenlijk de oorlog had gewonnen en wie deze had verloren. Alsof de beantwoording van die vraag nog van enig belang is op een ogenblik, dat de verliezer als gelijkgerechtigde werd aanvaard, als een partner in de gezamenlijke strijd tegen het wereldcommunisme. En als zulk een partner eisen gaat stellen, dan zullen de Verenigde Staten en Engeland en de andere Nato-mogendheden die moeten respekteren.

Telkens wanneer tijdens de Geneefse besprekingen werd gezinspeeld op niet gelijk gestemde verhoudingen tussen de westerse delegaties onderling, haastten de be-

(Vervolg naar pagina 7)

Op Schiphol arriveerde onlangs de Rear-Admiral Frank L. Johnson, commandant van de dienst militair transport voor het oostelijk deel van de Atlantische Oceaan, voor een bezoek van enige dagen aan Nederland.

„DAILY HERALD" blijft Duitsland als Frankrijks atoompartner zien

Het Britse labourblad „Daily Herald" heeft in vervolg op zijn eerdere berichten over Duitse medewerking bij de ontwikkeling van de Franse atoombom verklaard, dat „alsof men een knop had omgedraaid, de gekneveIde Franse pers zichzelf heeft geworpen in een hysterische beschimping van Engeland in het algemeen en deze krant in het bijzonder".

Doch ondanks de ontkenningen van Parijs en Bonn houdt de „Daily Herald" staande dat er samenwerking tussen Duitse en Franse atoomgeleerden en uitwisseling van informaties bestaat. „Frankijk en West-Duitsland zijn nu zo nauw met elkaar verbonden — technisch, militair en commercieel — dat er geen sprake van kan zijn dat een van hen alleen een eigen bom heeft".

„Wij zeggen nogmaals dat Duitsland de zwijgende partner is van De Gaulles onnodige bom. Mogelijk schendt Adenauer niet naar de letter de overeenkomst om geen kernwapens te vervaardigen, doch er wordt een atoomlading dwars doorheen gejaagd", aldus de „Daily Herald".

Het onafhankelijke Franse blad „Parisien Libere" vroeg zich hierop af, of Engeland, Amerika en Rusland zich indertijd, toen zij kernproeven gingen nemen, wel om de openbare mening hadden bekommerd.

De gematigd rechtse „Figaro" betoogde dat de Franse atoombom niet met de gewraakte Franse „politiek van grandeur" te maken heeft. Het besluit om atoombommen te maken is reeds onder de vierde republiek genomen. Overigens gaf de „Figaro" toe dat de redenering die Frankrijk aanvoert voor zijn atoombom later voor een Duitse, Italiaanse en Zwitserse atoombom kan worden aangevoerd, zodat Frankrijk op zijn tijd evenmin bezwaar mag hebben tegen uitbreiding van de club van atoommogendheden als Engeland nu.

R. J. ISA als minister beedigd

Bij landsbesluit van de 17e augustus no. 7 is aan mr. S. W. van der Meer, minister van justitie op zijn verzoek, als zodanig eervol ontslag verleend, onder dankbetuiging voor de door hem in deze betrekking den lande bewezen diensten.

Bij landsbesluit van dezelfde datum no. 2 is de Heer R. J. Isa benoemd tot minister. De nieuwe minister, die de portefeuille van justitie zal gaan beheren, werd maandagmiddag om half drie door Zijne Excellentie de Gouverneur beëdigd.

(R.V.D.)

Amerikaanse pers maakt zich bezorgd over toestand in LAOS

Stuurt CHINA aan op nieuwe crisis ?

Drie Newyorkse bladen hebben uiting gegeven aan hun bezorgdheid over de toestand in Laos.

De „New York Times" is van oordeel, dat zowel de Ver. Naties als de verdragsorganisatie voor Zuidoost-Azië in aktie moeten komen, en het blad stelt voor, dat de V.S. premier Chroesjtsjef allereerst vragen wat hij aan de kwestie denkt te doen.

De „New York Daily News" dringt er op aan, dat de V.S. de Sovjet-premier laten weten, dat de uitnodiging om de volgende maand een bezoek aan Amerika te brengen, komt te vervallen, als de rust in Laos niet wordt hersteld.

De „New York Herald Tribune" ziet in Pekings beschuldigingen, dat de spanning in Laos het werk is van de V.S. een aanwijzing, dat de Chinese communisten op een nieuwe crisis aansturen. Het blad acht het niet zo van belang, of Peking de aanstichter van de onrust is met het oog op de aanstaande zitting van de algemene vergadering der V.N., waarvan het geen deel uitmaakt, dan wel communisten in Laos de schuldigen zijn, maar het wijst op de gevaren die het conflikt voor de vrede in Zuidoost-Azië kan hebben. In dit verband schrijft de „New York Herald Tribune", dat de leden van de ZOAVO verplicht zijn de vrijheid van Laos te verdedigen, ook al is dit land geen lid van de organisatie.

De „New York Times" constateert, dat de kwestie-Berlijn met het oog op de reis van Chroesjtsjef weliswaar in de ijskast is gezet, maar dat nu de toestand in Laos wordt verslechterd door de levering van wapens uit het communistische Noord-Vietnam en door oorlogszuchtige propaganda uit Hanoi en Peking.

Jagan: Engeland saboteert ontwikkeling van Brits Guyana

Bij Engelse weigering verzoek om Russische hulp

Georgetown. — Dr. Cheddi Jagan heeft in Londen, waar hij besprekingen voor met de Britse regering ter verkrijging van meer financiele hulp voor de ontwikkeling van Brits Guiana, verklaard, dat de Britse regering de plannen voor BG saboteert. Hij maakte er geen geheim van dat hij van plan is, indien Engeland niet wenst te helpen, de Sowjet-Unie officieel om steun te vragen.

Jagan bespreekt in Londen het vijfjaren plan van Britse Guiana, dat begin 1960 moet beginnen. In dit vijfjarenplan is een atoomelectriciteitsbedrijf opgenomen, dat de Britten ridicuul noemen omdat er zoveel hydro-energie in Brits Guiana aanwezig is.

„Als zij mij weer uit de regering willen zetten, gaan ze maar hun gang," zei Jagan, die in 1953 werd gearresteerd na de beschuldiging dat hij van Brits Guiana een communistische staat wilde maken. Janet Jagan, zijn vrouw die de Guianese conferentie naar de Caraibische Commissie in de Maagdeneilanden heeft geleid, is een bekend communiste welke uit de Verenigde Staten is gezet.

Het vijfjarenplan omvat uitgaven ter waarde van 200 miljoen gulden Volkswoningprogramma's, ontginningen en bouw van lichte industrieen zijn daarmee gemoeid. Jagan zei dat Engeland hem maar 110 miljoen gulden wilde lenen.

Hij noemde Rusland als alternatieve bron, indien hij er niet in zou slagen van Engeland meer los te krijgen.

Indien Rusland hem niet kon helpen, zou hij trachten Communistisch China of India te interesseren voor hulpverlening. Meer dan 50% van de bevolking van Brits Guiana is van Indiase afkomst. Er zijn streken (o.a. in Berbice) waar men zich waant in India te zijn en waar weinig Engels gesproken wordt onder de lokale bevolking. Hindoestaans is daar de gangbare taal.

Kom d'r in

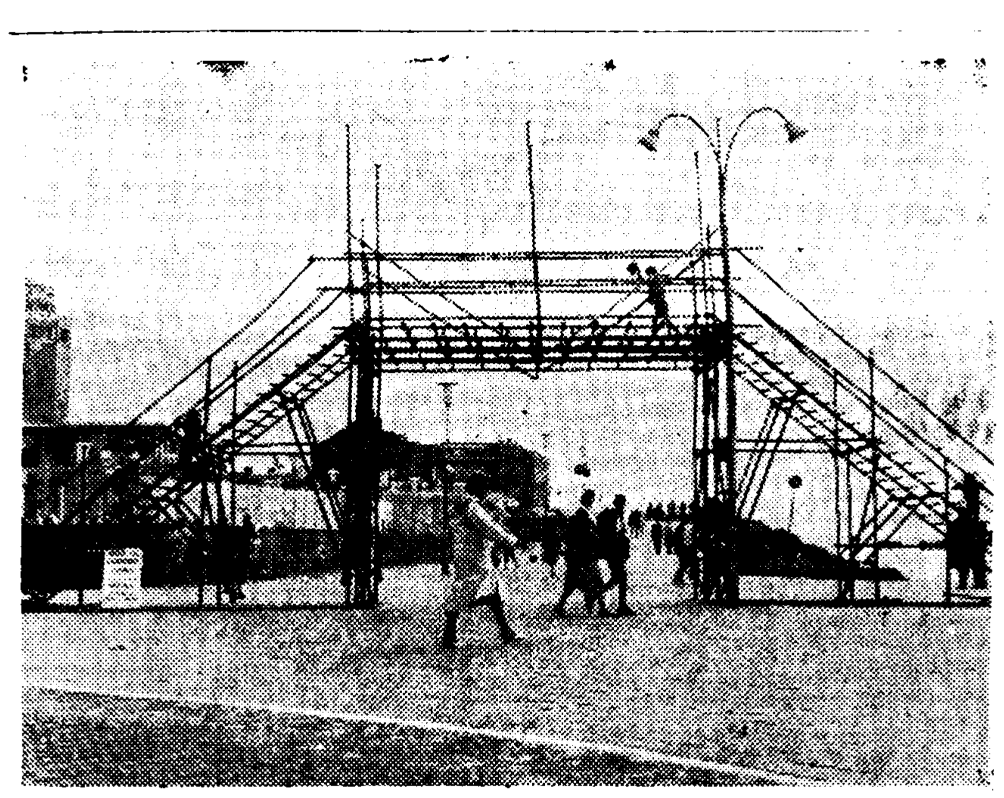
In Rovereto in Noord-Italië is in allerijl een man naar het ziekenhuis gebracht die een hartaanval had gekregen na een ontmoeting met een leeuw. De man zat thuis rustig zijn krant te lezen, toen er geklopt werd. Toen hij opendeed zat er een leeuw op de stoep. De man sloeg onmiddellijk de deur dicht en zakte bewusteloos op de mat ineen. Op hetzelfde ogenblik arriveerde de politie die de leeuw, ontsnapt uit een circus, wist te vangen voor er verder ongelukken konden gebeuren.

Wordt Dominicaanse Consul Generaal teruggeroepen ?

BATISTA en PERON naar Curacao ?

In aansluiting op eerdere berichten over het Dominikaanse consulaat op Curaçao, waaruit bleek dat de vice-consul van de Dominikaanse republiek zijn toevlucht gezocht heeft in het Venezolaanse consulaat, vernemen wij dat de Dominikaanse Consul-Generaal tegen het einde van deze maand zal teruggeroepen worden naar Santo Domingo. Bevestiging van dit bericht konden we helaas niet krijgen.

Volgens een bericht van Radio Continente van gisteravond zouden de dictators Batista van Cuba en Peron van Argentinië van plan zijn naar Curaçao te komen om hier asiel te vragen. Zoals bekend vertoeven beide dictators in Ciudad Trujillo als bannelingen.

Om de drukte te kunnen verwerken tijdens de wereldkampioenschappen heeft Zandvoort loopbruggen gebouw. Bij de grote drukte in het afgelopen weekend werd daar goed gebruik van gemaakt.

Een ruimte voor een huis

Leden van de Amerikaanse marine hebben een huisje gebouwd voor Amerika's eerste ruimteapin („Baker") en haar echtvriend. De deskundigen willen zich er namelijk van overtuigen of mogelijke blootstelling aan radio-activiteit geen nadelige gevolgen zal hebben voor het nageslacht van „Baker".

Het huisje heeft een vloer van tegels, de muren en het plafond zijn met plastic bedekt en er is air-conditioning.

We heer H. J. Stuurman uit Leerdam passeerde als vijf miljoenste bezoeker de loketten van Madurodam. Uit de lijst van geschenken koos de heer Stuurman de bromfiets, terwijl de negenjarige Lida van de Berg een fiets kreeg aangeboden, aangezien zij 5.000.001e was.

Dominicaanse vice-consul op Curacao gevlucht in Venezolaans consulaat

In aansluiting op het bericht, dat wij gisteren publiceerden, meldde het AFP uit Caracas, dat de vice-consul van de Dominikaanse republiek te Curaçao, Alberto Vicioso, naar het Venezolaanse consulaat op Curaçao is gevlucht.

Vicioso onderhoudt betrekkingen met de tegen de Dominicaanse regering gerichte verzetsbeweging.

Cubanen, aanhangers van minister president Castro, hebben door toedoen van Vicioso stukken in handen gekregen waaruit „de samenzwering van de Dominicaanse regering tegen de Amerikaanse democratie" blijkt, aldus zei men te Caracas.

Venezuela zal V.S. om opheffing van olie-restricties vragen

Naar in Caracas wordt vernomen zal de Venezolaanse regering tijdens in de loop van deze week te voeren besprekingen aan de Verenigde Staten verzoeken om algehele opheffing van de restricties op de invoer in de V.S. van olie uit Venezuela.

Door deze restricties lijdt Venezuela jaarlijks een verlies van dertig miljoen dollar.

Washington zou bereid zijn de invoerbeperkingen alleen voor stookolie op te heffen, doch in Caracas acht men deze concessie niet voldoende.

K.V.P. en Habaai

(Van onze politieke medewerker)

Er zijn allerlei konklusies getrokken uit onze berichtgeving omtrent de plaats van de komende ledenvergadering van de K.V.P.

Volledigheidshalve geven wij thans het volgend kommentaar.

Het werd ons niet gemakkelijk gemaakt toen de Overste van [illegible] ons mededeelde, dat de bedoelde vergadering ondanks een aankondiging in de pers aldaar geen doorgang zou vinden, terwijl ons later ter ore kwam, dat het Missiebestuur besloten had, gezien een nalatigheid op grond waarvan het bestuur van de K.V.P. te laat op de hoogte was van de wens der zusters, de K.V.P. voor deze keer nog gelegenheid te geven om van de zaal van Habaai gebruik te maken. Waarvan derhalve akte: 23 augustus, algemene ledenvergadering van de K.V.P. in de zaal van Habaai.

K.V.P. - perikelen

De laatste dagen zijn er enige ingezonden stukken in ons blad opgenomen i.v.m. de onrust binnen de K.V.P. Nu de algemene ledenvergadering van deze partij binnen enkele dagen zal worden gehouden, acht de redaktie het niet juist, in de kolommen van dit blad de gelegenheid te scheppen tot een open discussie over de interne zaken van deze partij. Vandaar dat met een wederwoord van de voorzitter van de K.V.P. aan de eerste inzender de diskussie voor het ogenblik gesloten wordt verklaard.

Wij menen er wel goed aan te doen te vermelden, dat ook reeds van een der andere bestuursleden een reaktie ter plaatsing werd aangeboden. Een passage met name was echter zo beledigend en grof, dat dit alleen reeds de redaktie geen ogenblik heeft doen aanzelen, opname zonder meer te weigeren.

Gezien het feit, dat ons blad door zijn berichtgeving in de geschiedenis van het konflikt betrokken is, willen wij erop wijzen, geenszins onder de indruk te zijn gekomen van de wel erg formele („kort en krachtig") verklaring van de K.V.P.-voorzitter, dat „het bestuur eerst op 10 juni 1959 een standpunt heeft ingenomen... en dat op genoemde datum het bestuur nog naar alle kanten had kunnnen uitgaan".

Het bestuur en/of voorzitter had er indertijd goed aan gedaan om op ons verzoek om commentaar en later op het verzoek van leden der partij in te gaan, desnoods met gebruikmaking van het (fijne) onderscheid: „het bestuur" en „bestuursleden". Er waren gesprekken (onderhandelingen?) met de D.P. geweest, de voorzitter heeft het later toegegeven. Toen het bestuur voortging met „geen commentaar" begon de eerste fase van vage onzekerheid, die had kunnen worden voorkomen.

Nadat echter op een algemene ledenvergadering (26 april) besloten was tot de instelling van een „congres" begon het er nog heel anders uit te zien. De opzet en opdracht kan iedereen, ook degene, die niet op die ledenvergadering aanwezig was, kennen, gezien een missive van de K.V.P. aan de leden van dat „congres".

Waar het nu in het betoog van de eerste inzender om gaat, is niet de vraag naar het al dan niet bindend bevoegd zijn van dat congres, doch de kwalifikatie van het openlijk negeren van de bedoeling van het congres in de partij: „het consciëntieus uitstippelen van de partij-politiek gedurende de verkiezingskampagne.... en met betrekking tot de vorming van een B.C. voor Curaçao en een reorganisatie van de centrale regering". De beraadslaging hierover binnen het congres in opdracht van de partijleden zou niet mogelijk zijn dan na volledig openbaar maken aldaar van de besprekingen door voorzitter en/of bestuursleden met de D.P. gevoerd. De vraag of de konklusies van het bestuur dan wel van het congres overeenkomstig de statuten bindend en beslissend zijn, doet niets ter zake. In feite gaat het om de stelling, dat de voorzitter, met of zonder medeweten van andere bestuursleden, een door de partij zelf vastgestelde werkwijze genegeerd heeft en aldus zijn kiezers resp. leden niet die voorlichting (vóór en ná de verkiezingen) gegeven heeft, waarop zij — zelfs zonder de instelling van dat „congres" — recht hadden. Dit en niets anders dient de voorzitter tegenover de leden van zijn partij te verantwoorden en wij willen er, gezien de gevoelssfeer, die er blijkbaar rondom deze kwestie geschapen is, aan toevoegen dat het vragen van een dergelijke verantwoording van de voor-

(Vervolg naar pagina 7)

Zwitsers orkest speelt in 21 steden (14 landen) van Zuid- en Midden Amerika

De tournee die het Zwitserse orkest „COLLEGIUM MUSICUM HELVETICUM" momenteel maakt, zal ruim drie maanden duren, en omvat het gehele Amerikaanse Continent. Begin augustus werd het eerste concert gegeven in Buenos Aires (Argentinië), daarna trad het orkest reeds op in Sao Paolo en Rio de Janeiro, (Brazilië), Lima (Peru), en Cali (Colombia). Deze week kunnen de muziekliefhebbers in Bogotá, Guayaquil, Quito en Medellin genieten van het virtuoze spel van Zwitserlands beste musici.

Volgende week zijn dan Aruba, Curaçao en Caracas, aan de beurt waarna de tournee via Trinidad, Jamaica, het Centraal Amerikaanse vasteland, Mexico en Cuba naar de U.S.A. voert, waar men in een tijdsbestek van acht weken in vele grote steden zal optreden. Vermeldenswaard en een bewijs voor de muzikaliteit van Aruba is dat dit de kleinste gemeenschap is waar het orkest zal spelen.

Programma:

Het programma bestaat in hoofdzaak uit meesterwerken van de klassieken, waaronder enkele werken die door de concerten van het Collegium Musicum Helveticum, hun eerste uitvoering op het Amerikaanse continent beleven. Het programma vermeldt een pianoconcert en een vioolconcert, wat mogelijk is omdat voor de tournee twee solisten zijn gecontracteerd: n.l. de pianist Julian von Karoliy, en de violist Denes Zsigmondi, beide solisten van internationale bekendheid.

Op Aruba zal het volgende programma worden uitgevoerd:

1. ALEXANDERFESTKONZERT ... Georg Friedrich Händel (eerste uitvoering op het Amerikaanse continent)
2. Pianoconcert in D majeur ... Joseph Haydn. **solist: Julian von Karoliy.**

pauze

3. Vioolconcert ... Harald Genzmer **solist: Denes Zsigmondi**
4. Symfonie in A majeur no. 29 K.V. 201 ... Wolfgang Amadeus Mozart

Het orkest:

Het COLLEGIUM MUSICUM HELVETICUM werd in 1954 opgericht door de dynamische jonge dirigent Richard Schumacher. In Lugano, een van de mooiste plekjes van Zwitserland, kwamen de beste musici van het land bij elkaar, en vormden een ensemble dat in zeer korte tijd als een der beste kleine orkesten van Europa bekend stond, en nu na vijf jaar intensief studeren en spelen, ook zij de kwaliteiten van elk orkest lid en de meesterhand van Richard Schumacher beschouwd kan worden als een ensemble van wereldklasse.

Het orkest maakte tournees door geheel Europa, en, in 1957 door Zuid Amerika. Dit jaar speelt men voor het eerst in de Ver. Staten, onder de naam „The Masterplayers of Lugano".

De kritieken zijn steeds buitengewoon goed, en overal dringt men erop aan toch vooral gauw terug te komen. De pers in Milaan zei b.v. „Hoe wondermooi versmolt hun individuele virtuositeit in één interpretatie van het ensemble". In Buenos Aires: „Het beste ensemble in zijn soort dat we ooit hebben gehoord".

De prachtige orkestklank is mede te danken aan de kostbare authentieke instrumenten waarop gespeeld wordt. Alle strijkers hebben originele Stradivari, Amati, Guadagni, Guarneri, Testore etc. instrumenten.

Het orkest bestaat uit 20 personen, waarvan velen reeds als solist bekendheid genieten. De concertmeester is Laurent Jacques, die onlangs nog met de pianist Leo Nadelmann het concert voor viool, piano en orkest van Mendelsohn speelde.

Eerste altist is Walter Gerhardt, een van de bekendste altisten van Europa, speelde o.a. als solist met het Weens Philharmonisch orkest, en is altist van het bekende Pascal strijkkwartet.

Wij zijn ervan overtuigd dat ook op Aruba en Curaçao het publiek enthousiast zal zijn over dit orkest. Naar wij vernemen begint de voorverkoop op Aruba a.s. donderdag voor leden van de Kunstkring en vrijdag voor niet leden. De voorverkoop zal met ingang van dit concert weer als voorheen bij de Aruba Boekhandel — Aruba Post en Esso Club Bookstore zijn. Voor verdere gegevens verwijzen wij naar de advertentie die a.s. woensdag in dit blad zal worden geplaatst.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 26 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

Brieven:

A de Heer A. M. Alberto, Losito Albertes, Emilio Adoptie.
B Virginia Bodkin, J. P. Bernabela (2), Belena Bellak, Ruth Browne, Helga Bloem, Minelva Bodak, Lavina Belantane.
C Ilse Chin.
D Jan van Dijk (2), Silvia Dirksz, Fam van Dam.
E Gwendolin Every, H. Elmont.
F Mario Lorerçeç Fernandes. F. van Gent, Maria Gonzalez.
H Rina Hernandez, Eustoria Houge, Rafael Hart, Hollandse Societeit, Rosalie Hanley, Rucardo Hani. Garper Illedge.
J Juliano L. Janga.
K Fredy Kiripdongo, Elenita Keller, V. E. Kaulbach.
L Clara y Josefa Leito, E Lene, Eric Linley, H. C. Lejuez.
M Mej. P. Mac-Intosh, A. Macroop, J. Matschonert, Doris Mercelina, Fr. Martinus, Magda Martinus, Bruna Milan, Sra. Marsman.
N Baster Neptune.
O Ruben Odor, A. José Oberto, Maria Offerman.
P Antonio Paulina, Virginia Prudenc, F. E. Provacio, Carla Pontilus.
R Betty Ratzlaff, Neita Ryan, Alberto Rodriguez.
S Ann Sheperd, Loie Sprott, Zr. J. Schmidt, Dionicio Senchi, H. W. Schotten.
T F. Thijm, Vilma Theodora, Maria van Thijs.
V Arkilles Vlijt.
W Olivia Williams, Virginia Wiljems, H. Williams.
Y On York.
Z A. Zichem.

Postpakketten.

W E. G. Wijengaarde.

Drukwerken.

B J. M. Biesbrouck, M. Th. Boye, A. J. C. Bakhuizen.
D Anna Desport.
E G. Edmunda.
G J. J. de Graaff.
H J. Hoogerboord (2).
K F. Kruyne, M. Klaassen.
L Ph. J. Lont.
M Tederico Martes, Vernon Mallalieu, V. A. Monsanto.
R W. J. J. Van Rossum, A. v. Royen, Ch. Racamy.
P Monica Prince.
S H. van der Stam, M. Skunebink.
V A. F. Vetter.
W R. F. G. M. Winkel.

Aangetekende Stukken:

A L. B. Antersijn 34860, Harold St. Aimee 33890. W. C. Arhud 297345
B Pascual Barbare 33802, Elvin Blume 36089b. Mehmoud Ismeel B Barake 29942b, J. Berimbau-Lindveld 29786b.
C Augustin Castillo 34890, Mark Clyd 29759b, Jose F. Camacho 34875.
D Catherine Duncon 34764, H. A. J. Dikmoet 34127.
E Eduard Evert Emnes 34335, Th. J. B. Evers 31233.
F Eustace Francis 34714, Jose Ferreira 34101 ar.
H Leonora Huggins 34770, G. P. Herkul 33787. Luis Hatma 33747, Mario J. Hoevertsz.
J Peter J. John 33887, Feleitce Joseph 29943b, Alvin E. James 29723b.
K F. G. Koswal 34491.
L K. Landburg 34899, Modesto F. Lopez 29987b, J. Luciano 297325.
M Edwin M. Martina 33807.
N Fitzgerald Da C. Niles 33764.
O A. Ortega 34892, Edith Osborne 29784b.
P Hr. Pullens c/o KLM, T. van Praagh-Serlé 34609, Jose Pires 34752, August J. E. Pengel 34042.
R E. Reyes 34891, Auguster Rogers 34768, W. E. Römer 34342, Marie F. R. Rollan 34122, David v/d Ree Jr. 33642.
S S. A. N. Sprock 34807 (2x), Bernardo Sambo 34906, Justina M. Senchi 29938b, Nelly Saavedra.
V Pedro Vagas 34493.
W Van Wilpen-Centrum N.V. 34466, Pablo F. De Windt 29936b, G. S. Winklaar 29790b.
Z C. J. Zimmerman 34015.
Z C. J. Zimmerman 34015.

Amsterdamse Beurs

De handel was vanmiddag zeer kalm en de koersen van de internationale waarden bewogen zich iets beneden de vorige slotprijzen. Scheepvaartwaarden kalm en doorgaans een puntje lager. Van de Cultures Amsterdam Rubbers een paar punten hoger op speculatieve aankopen. HVA Deli eerder aangeboden. Staatsfondsen vast.

Kon Olie 169.10
Unilever 606
Philips 643¾
Philips pref 266
AKU 382
Scheepvaartunie 143 5/8
KNSM 160 5/8
KPM 128½
Ned Handelmij 244
Nat Handelsbank 168
HVA 156
Amsterdam Rubber 107
Deli Mij 180
3 pct Nederl '47 93 7/8
HAL 166
Walvisvaart 116
A'damse Bank 339½
HBU Cert 256
Billiton 2e 339½
Overzeese Gas 263
Borsumij 75
Lindetevens 139
Robert Bank 291
Curacaose Hmij 174
WM Muller 315¼
KLM 126
Hoogovens 565¾
Nievelt Goudriaan 141
Excelsior 144
Ant Brouwerij 223¾
Rott Lloyd 158½
Stokvis RS 180¼
Lening Ned Ant 100¼
Bank Ned gem 4½ pct '58/59 100 9/16
Bank Ned gem 6 pct 1957 110¾
Bank Ned gem 5¼ pct 1958 104½
4¼ pct Nederl 1959 98¾
ANP-CBS Beursindices
Intern Concerns 444.53
Industrie 226.98
Scheepvaart 157.39
Banken 183.59
Indon Fondsen 140.35
Algemeen 306.83

New Yorkse Beurs

Basisdekkingen en koopjesjacht op bescheiden schaal veroorzaakten aanvankelijk een voortzetting van het herstel van vrijdag. Er was echter in de ontwikkelingen van het afgelopen weekeinde niets, dat het vertrouwen der beleggers had kunnen versterken en er heerste dan ook een voorzichtige stemming. De aanvankelijke koersstijgingen gingen later verloren. Dit was aanvankelijk meer het gevolg van een gebrek aan kooplust dan van verkoop.druk, maar tegen het slot nam het aanbod toe. De markt sloot gedrukt met een meerderheid van koersdalingen, die in de meeste gevallen tot een dollar beliepen. Het verhandelde fondsen bedroeg 1175, waarvan hoger 453, lager 512 en onveranderd 210. De aandelenomzet bedroeg 1.980.000, de obligatieomzet dollar 3.910.000. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 80 1/8
Anaconda Copper 65 1/2
Bethlehem Steel 55 1/8
Dupont de Nemours 269 1/2
General Electric 81
General Motors 54 3/4
Intern. Tel and Tel 34 1/2
Royal Dutch 44 1/2
Shell Oil 81 5/8
Standard Oil of New Jersey 52 1/4
U S Steel 100 3/4
Canadian Pacific 29 1/8
Intern. Nickel 103 1/8
Royal Dutch Am. Shares 74 bieden
K L M 33 1/2
Aluminium Company 106 3/8
Dow Jones 658.42.

Attentie excursiegangers

Op zondag 23 augustus a.s. wordt er door Spes Patriae een picnic georganiseerd op Nieuwpoort, waaraan ook de excursiegangers uit Suriname, kunnen deelnemen. Zij, die hieraan wensen mee te doen, kunnen zich uiterlijk tot woensdag 19 augustus tussen half acht en negen uur 's avonds opgeven bij de heer H. Straal in club J.P.F. Indien voor eigen vervoer wordt zorggedragen, wordt verzocht dit mee te delen onder opgave van het autonummer.

—x—

De excursiegangers uit Suriname, die op Curacao vertoeven, worden verzocht zich aan te melden in club J.F.F. Zij, die op Aruba verblijven, moeten zich aanmelden in club Suriname.

AGENDA

VANDAAG:
Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur: „The world in his arms". In het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur: „Meisjes aangerand" (La donna del Giorno). In het italiaans met hollandse tekst.
West-End 7.00 en 9.00: „Abandon ship". El mar no perdona".
Royal, 8.00 uur: „Mujeres Solas" (Donne Sole)
Caribe, 8.00 uur: „Odio que mata" (Cop Hater)
J. P. F.: 20.30 uur: Vergadering Wijkcommissies.
CCC-Kwartiertje: 9.15 Nieuws van het Caraibisch Marien Biologisch Instituut.
MORGEN:
Cinelandia 7.00 en 9.00: „This is Rusia".
Roxy 7.00 en 9.00: „A time to love and a time to die". In het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00: „The wayward girl".

EMMASTAD

Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Dee 23.30 - 07.00 " 3426
b.g.g. " 2400
Afdeling Personeel
A. H. Beeker, Grebbelinieweg 36, tel. 0-12623 B.g.g. nadere inl. " 2400
Materialen Dienst
M. K. A. v. Kicken tel 6-48
C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
E. van der Werf " 3101
Theater Asiento
„Onionhead" — 12 jaar.

Benoemingen Zusters van Roozendaal

Willemstad — Naar ons werd meegedeeld, is per 1 september a.s. tot Hoofd van het Maria College alhier benoemd Soeur Marie, tot nu Hoofd van het Martinus College.

Soeur Denis is benoemd tot Hoofd van de Mulo-bovenbouw, die bij de aanvang van het nieuwe schooljaar aan het Martinus College verbonden zal worden.

Soeur Marie Berchmans, tot nu toe verbonden aan het Maria College, is benoemd tot Hoofd van de H. Familie School te San Mateo, terwijl Soeur Melitina, die Hoofd was van de Bernadette Kleuterschool benoemd is tot Hoofd van de S. Jozef Kleuterschool aldaar.

Soeur Antonella, van San Mateo, is reeds naar Bonaire vertrokken, waar zij benoemd is tot Overste van het zusterklooster aldaar.

Vragen van S. ROZENDAAL

De heer S. G. M. Rozendaal heeft met gebruikmaking van art. 25 sub i van het reglement van Orde de volgende vragen gesteld:

1. Heeft het Bestuurscollege kennis genomen van het geval dat een bewoonster van de wijk Brievengat door gebrek aan een publieke telefoon in deze dichtbevolkte buurt in een urgent geval van medische bijstand verstoken is gebleven althans deze medische bijstand te laat kwam?
2. Zo ja, is het Bestuurscollege dan niet van mening dat deze toestand ontoelaatbaar is, te meer daar soortgelijke gevallen als hierboven genoemd meer dan eens zijn voorgekomen.
3. Indien deze vraag eveneens bevestigend wordt beantwoord kan het Bestuurscollege de Eilandsraad de toezegging doen dat binnen afzienbare tijd wordt overgegaan tot plaatsing van een voldoende aantal publieke telefoons in de wijk van Brievengat alsmede in alle andere dichtbevolkte wijken van Curaçao die in dezelfde toestand verkeren.

Willemstad, 18 augustus 1959.

Filmdienst Curacao

De filmdienst van het eilandgebied Curaçao presenteert op woensdag 19 en donderdag 20 augustus 1959 het volgende filmprogramma:

„Mother goose on te loose", een tekenfilm; **„Art in Haiti"**, een film over kunst; **„E cas a keda bashi"**, een film over Curaçao; **„Bermuda"** een film over Bermuda; pauze.

„Juke Box Jamboree", populaire muziek; **„Simba the killer lion"**, een avonturenfilm; **„Indian Raiders"**, een avonurenfilm en **„Thundering Taxi"**, een komische film.

De voorstelling vangt aan om acht uur in de avond. De toegangsprijs bedraagt een kwartje.

Aankomst van de nieuwe gezaghebber van de Bovenwinden, de heer J. J. Beaujon. De wnd gezaghebber, de heer W. Buncamper, begroet op het vliegveld van Sint Maarten de familie Beaujon.

DE BEKORING DER POLITIEK

Heimwee naar 's lands vergaderzaal

(Van een bijzondere medewerker)

Tussen de verzuchting van de Savorein Lohman, dat alle politiek „vuiligheid" is en de meer recente vaststelling, dat de politiek een schone vorm van apostolaat is, ligt voldoende ruimte voor talloze interpretaties en waardebepalingen. Men kan de politieke wijsbegeerte scheiden van de politieke praktijk, historische opdracht losmaken van persoonlijke drijfveren; men kan ook amateurisme en „showmanship" isoleren van wetenschappelijk inzicht en doorleefde overtuiging. Men kan in vele richtingen het complex van de politiek de behartiging van de publieke zaak, doorkruisen, zonder dat men stuit op datgene, wat echt voor zo ontelbaar velen in de wereld de bekoring uitmaakt van de politiek. Het streven naar persoonlijke macht speelt daarbij een veel kleinere rol dan algemeen wordt aangenomen. De Engelse socialist R. H. S. Crossman heeft de volgende schildering gegeven van het gemiddelde Lagerhuislid: „Lopend door de wandelgangen onder het koude oog van de Whips 's nachts om drie uur in de tea-room wachtend op worstjes zonder vel of een dag lang vruchteloos pogend de aandacht van de Speaker te trekken — het gemiddelde Lagerhuislid bezit minder macht dan een sergeant in het leger of een conducteur bij het gemeentelijk vervoerbedrijf". Het best kan men de politicus misschien vergelijken met de acteur. Zijn heimwee naar de raads- of statenzaal, naar de gangen en kamers aan het Binnenhof, doet denken aan de hunkering van de toneelspeler naar de geur van schmink en decors. Wat de politicus verlangt, dat is het openbare leven, deel te hebben aan grote gebeurtenissen, het liefst in een hoofdrol, maar desnoods ook in een rol van drie woorden.

Dat het politieke bedrijf als zondanig vaak een slechte reputatie geniet, komt door gebrek aan kennis en interesse bij de beoordelaar èn door tekort aan vakbekwaamheid bij de executant.

Het is een grote handicap van de democratie, dat zij door zoveel politieke beunhazen wordt verdedigd. Sinds de tijd van Plato wordt zelfs van die omstandigheid een argument tegen de democratie zelve gemaakt. „Als ik mijn schoenen wil laten repareren", zo luidt het betoog ongeveer, „ga ik naar een schoenmaker. Maar als ik mijn land wil laten besturen, pik ik een stelletje schreeuwers van de straat en zet ze in een parlement". Op dit schoenmakersargument is al vroeg een deugdelijk antwoord gegeven: „Ook de drager van de schoen moet aan het woord komen, want hij alleen weet, waar de schoen wringt". Dit antwoord vormt de rechtvaardiging van de „vertegenwoordiging", maar niet van de vertegenwoordiging in onnozelheid. Van de volksvertegenwoordiger mag verwacht worden, dat hij een zekere notie heeft van politieke opvattingen, ook van andere dan de door hem beleden, en dat hij enigszins geoefend is in het beschouwen van de politieke realiteit.

Voor de oorlog werd in Nederland aangenomen, dat deze kennis en dit inzicht uitsluitend het deel waren van hen, die zich wierpen op de studie van het recht en van de theologie. Na de oorlog is dat vertrouwen met succes ondergraven door de links en rechts opduikende faculteiten der politieke wetenschappen. De bestudering van de geschiedenis der politieke leerstellingen, van moderne politieke stromingen, van de wijze waarop het politieke proces zich voltrekt, en van de z.g. „comparative government", zijn in Nederland met dezelfde ijver en deels met soortgelijke methodiek als in Amerika, Engeland en Frankrijk ter hand genomen.

De uitgeverij Elsevier heeft in het kader van haar „Repertorium van de Sociale Wetenschappen" onder redactie van drs. L. van der Land een deel over de leer van de politiek doen verschijnen, dat de eerste collectieve prestatie mag heten van de „political scientists" in Nederland. Een bewonderenswaardig initiatief, op uiterst bekwame wijze gerealiseerd. Met minder dan dit boek zal niemand kunnen volstaan, die het ernstig meent met de politiek.

En laat niemand menen dat een serieuze beoefening van de politiek per se in saaiheid en onaantrekkelijkheid moet verzanden. Het bewijs van het tegendeel wordt geleverd in twee boekjes. Eerst door een bundel beschouwingen van mr. G. B. J. Hiltermann, getiteld: „De Toestand in de Wereld" (Van Holkema & Warendorff N.V., Amsterdam). Het zijn geen radiopraatjes in drukvorm, zoals de titel zou doen vermoeden, maar beschouwingen van wat langere adem. Men kan het met het grootste deel van wat de schrijver beweert oneens zijn en toch waardering hebben voor de scherpzinnige en uitdagende wijze, waarop hij zijn betoog ontvouwt.

Het tweede boek dat wij willen noemen en dat zo ongeveer alles in de schaduw laat, wat er op dit gebied gepresteerd kan worden, is „The Charm of Politics" van de hiervoor al genoemde Crossman (Hamish Hamilton, London, 18s. net). Voor het grootste deel zijn de opstellen in deze uitgave boekbesprekingen, die al eerder in „The New Statesman" zijn verschenen. Crossman geniet de reputatie van zeer links te zijn en als men daarmee bedoelt, dat hij niet uitmunt in liefde voor de „vested interests", dan klopt dat ook wel. Maar veel van wat bij Crossman lijkt op radicalisme en beeldenstormerij, is in wezen slechts de behoefte en ook de moed om met zijn pen te prikken in opgeblazen pretenties en reputaties.

Truman wordt in bescherming genomen tegen de vaderlijke claim van Churchill en Bevin, dat zij het zijn geweest, die de arme kleine ignoramus in het Witte Huis hebben aangezet tot verzet tegen de Russen.

Crossman vraagt onze aandacht voor de mogelijkheid, dat het dwepen met de Arabische romantiek een verhulde vorm van anti-semitisme kan zijn.

Hij vraagt zich af waarom het aartsbisschop Makarios kwalijk is genomen, dat hij de EOKA nooit heeft veroordeeld, terwijl in 1944 aartsbisschop Damaskinos is bedolven onder de lof, omdat hij het verzet had georganiseerd — tegen de Duitsers!

In een beschouwing over dr. Adenauer, hier genoemd de „Syngman Rhee" van Europa, komt deze definitie van een groot man voor: „De grote man is de leider, die het geluk heeft geplaatst te worden voor juist die crisis, waarin hij niet behoeft te aarzelen of na te denken teneinde de juiste beslissing te nemen".

Het Britse Lagerhuislid Richard Crossman

Bij Eden heet het: „Onwetendheid is in de politiek vaak een sublieme deugd, aangezien het de overtuiging sterkt".

Kostelijk is het verhaal hoe R. A. Butler in de oorlog Brits minister van onderwijs werd. Churchill liet hem bij zich komen, bood hem de post aan en gaf hem een dag bedenktijd. Butler zei dat hij geen bedenktijd nodig had, aangezien dit nu juist de portefeuille was, die hij meer dan welke andere ook begeerde. „Net zoals je wilt, Rab", gromde de Oude Man, „maar ik had het eigenlijk bedoeld als een belediging". „The Charm of Politics" een verrukkelijk boek.

Premier van Noord-Vietnam wenst optreden van commissie van toezicht

Premier Pham Van Dong van het communistische Noord-Vietnam heeft op Indonesië, Cambodja en Birma een beroep gedaan hun invloed te gebruiken, opdat de internationale commissie voor toezicht op Laos spoedig weer actief optreedt, zo heeft het communistische persbureau „Nieuw China" bekendgemaakt.

De premier had de drie landen op 8 augustus gelijkluidende boodschappen gezonden, waarvan de inhoud woensdag bekend werd gemaakt. Door het weer optreden van de commissie zou „de strikte naleving van de Geneefse akkoorden inzake Laos en een hechte en duurzame vrede in Indo-China en Zuid-Oost-Azië worden gewaarborgd", aldus Pham Van Dong.

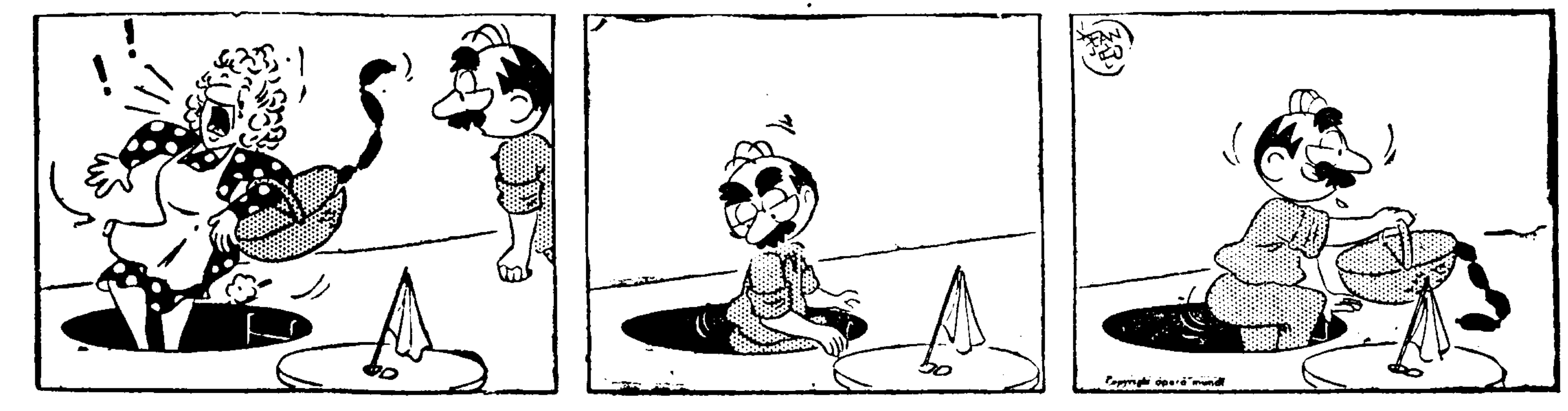
Arabische Liga bespreekt rapport Hammarskjoeld

Vertegenwoordigers van de landen van de Arabische Liga, met uitzondering van Tunesië, zijn in Sofar in Libanon bijeengekomen om besprekingen te voeren over het rapport van de sekretaris-generaal van de V.N., Hammarskjoeld, waarin deze voorstelt de Palestijnse vluchtelingen weer geheel in het economische leven van het Midden-Oosten op te nemen.

De verklaringen op de eerste dag van de conferentie, die een week zal duren, hielden in hoofdzaak in, dat de landen elke oplossing, waarbij de huidige toestand gehandhaafd zou blijven en waarbij de Palestijnse kwestie in het vergeetboek zou raken, verwerpen.

In welingelichte kringen, is men echter van mening, dat men niet uit het oog moet verliezen, dat deze verklaringen voor de buitenwereld bestemd zijn. De ware meningen zullen pas in de loop van de vergadering, die achter gesloten deuren wordt gehouden, blijken, aldus deze kringen.

OSCAR

DARUL ISLAM geselt land en volk van INDONESIE

Beweging voor reeds tien jaar een probleem

Onlangs was 't precies tien jaar geleden, dat in Indonesië de opstandige beweging van de Darul Islam gestalte kreeg, die ook nu nog een groot probleem in het land vormt. Als men ziet dat in 1957 in West-Java alleen 1667 mensen werden vermoord, en in het afgelopen jaar 1170, en men zich daarbij realiseert dat deze slachtoffers voornamelijk door de Darul Islam zijn gevallen, wordt het wel duidelijk welk een terreur deze organisatie uitoefent. Daarbij komt dan nog dat de Darul Islam ook vertakkingen heeft in Atjeh, West-Borneo en Zuid-Celebes. Bovendien gaat het niet alleen om moord maar ook om mishandeling, ontvoering, brandstichting, vernieling van oogst en allerlei ander onheil meer. De schade, die het optreden van de Darul Islam aan de republiek Indonesië toebrengt, is enorm. In de streken waar zij opereert is van een normale uitoefening van landbouw of ambacht geen sprake meer. De bevolking verkeert voortdurend in vrees enerzijds voor de benden van de Darul Islam, anderzijds voor de soldaten van het Indonesische leger, die beiden collaboratie met de andere partij met harde hand straffen.

Geen wonder dan ook dat velen vluchten naar de steden, waar zij er ook al niet in slagen een schamel bestaan te vinden. De duizenden bedelaars en prostitué's die men in de straten van Djakarta, Bandoeng en Semarang vindt, zijn grotendeels uit de onveilige streken afkomstig. Op gezette tijden vermeldt het politierapport het vinden van het stoffelijk overschot van een man of een vrouw in vodden gekleed. De vermoedelijke doodsoorzaak: „Honger en uitputting". De Darul Islam werd eigenlijk opgericht in maart 1948, na de Renville-overeenkomst tussen Nederland en de republiek Indonesië.

Bij die overeenkomst had een bepaling van de respectieve gebieden plaats en werd overeengekomen dat de Indonesische guerilla's, die zich in de „pockets" in Nederlands gebied bevonden, naar het gebied van de republiek zouden worden overgebracht. In West-Java bevond zich echter een groep Indonesische rebellen, die weigerde dit verdrag te erkennen. Zij richtten een eigen organisatie op, de Darul Islam, onder leiding van Kartosowirjo, die het gezag van beide partijen weigerde te erkennen.

Ruim een jaar later, toen een nieuw akkoord tussen Nederland en Indonesië tot stand kwam, versterkte de Darul Islam haar verzet nog. Op 7 augustus 1949 proclameerde zij officieel de Indonesische Islamstaat, een „staat" die op dat ogenblik maar in een heel klein deel van West- en Midden-Java enig gezag had, maar die geen terreur schuwde om haar invloedssfeer uit te breiden. Daarna volgde een lange lijdensgeschiedenis. Neem zo een cijfer uit 1952: toen werden er in West-Java 1836 mensen vermoord. Maar de Indonesische regering, of liever de vele regeringen die er na elkaar waren, durfde niet hard optreden. Het Indonesische leger wilde niet vechten tegen landgenoten, en hield bovendien niet van onnodig risico lopen. De bevolking, die tussen de twee partijen inzat, had het het moeilijkst.

Intussen waren er ook elders in Indonesië opstandige bewegingen begonnen en in 1953 volgde er een coördinatie. De leiders van de opstandelingen in Atjeh, Zuid-Celebes, West-Borneo en in West-Java sloten toen een akkoord, waarbij zij officieel een Indonesische Islamstaat proclameerden. Kartosuwirjo werd president. Wie is deze Kartosuwirjo? Wij weten weinig van hem. Vóór de oorlog was hij een leidende figuur in een van de Indonesische nationalistische partijen, de PSIL. Maar in 1939 werd hij uit de partij gezet. De reden was zijn verzet tegen de aansluiting van de PSII bij de GAPI, een onverkoepelende organisatie van nationalistische partijen, een verzet dat naar het oordeel van de partijraad op onfatsoenlijke manier tot uiting was gebracht. Kartosuwirjo richtte toen met een groep aanhangers een eigen partij op, die hij ook PSII noemde, en die op dezelfde grondbeginselen als de andere PSII berustte.

Doeleinden zijn vaag

Wat de Darul Islam eigenlijk wil, is ook niet helemaal duidelijk. Officieel is het een Islam-staat, ongeveer naar het voorbeeld van Pakistan. In de praktijk is het echter zo dat allerlei regionale kwesties ook een belangrijke rol spelen. Een positieve eigenschap van de Darul Islam is, dat zij sterk anti-communistisch is, maar dat kan op zichzelf natuurlijk nooit voldoende zijn om de bloedige terreur van de organisatie te rechtvaardigen. Al moet daar dan ook weer aan toegevoegd worden dat de Darul Islam in Atjeh bijvoorbeeld nooit zulk een schrikbewind heeft uitgeoefend als in West-Java. Een heel nare kwestie die nauw verband heeft gehouden met de Darul Islam is die van de gearresteerde Nederlanders geweest. In november 1953 beschuldigde president Soekarno in een toespraak in Surakarta de Nederlanders er al van met de Darul Islam samen te werken.

Hij citeerde in dit verband een brief van een zekere Van Kleef van de Darul Islam, die in handen van de Indonesische autoriteiten was gevallen. Deze Van Kleef bestaat werkelijk, het is een Indo-Europeaan, die Mohammedaan is en die allang een Indonesische naam heeft aangenomen. Destijds noemde hij zich ook wel „kapitein Smits", een naam die de Nederlandse gemeenschap in Indonesië veel kwaad deed, terwijl deze Van Kleef toch moeilijk nog als Nederlander beschouwd kon worden. Een Nederlands paspoort heeft hij nooit gehad.

In december 1953 begonnen in Indonesië de arrestaties van vele Nederlanders, die werden beschuldigd van hulpverlening aan de Darul Islam. Het heeft tot maart van dit jaar geduurd voor de laatste, Schmidt, vrij kwam. Jungschläger is in gevangenschap overleden, en vele anderen hebben er een ernstige knak gekregen.

De Nederlanders hebben Indonesië zo goed als verlaten, maar de Darul Islam opereert er nog steeds. Onder de regering-Djuanda is men er wat harder tegen begonnen op te treden, zonder onmiddellijk merkbaar succes overigens. Dat er intussen nog een andere opstandige beweging in Midden- en Noord-Sumatra en Noord-Celebes was bijgekomen, die ook al een eigen regering proclameerde, maakte de zaak natuurlijk nog ingewikkelder. Wel werd kortgeleden bekendgemaakt dat een deel van de Darul Islam in Atjeh zich had overgegeven. De waarde van zulk een bericht valt moeilijk te bepalen. Vast staat inmiddels wel, dat de Darul Islam in een deel van Indonesië nog altijd in een deel van Indonesië nog altijd een gesel is voor land en bevolking.

Eisenhower nodigt Chinese premier niet uit

President Eisenhower heeft een suggestie om premier Tsjou en Lai van communistisch China uit te nodigen voor een bezoek aan de Ver. Staten verworpen. De suggestie was gedaan door Charles Porter, een democratisch lid van het Huis van afgevaardigden, nadat bekend was geworden dat Eisenhower en Chroesjtsjef elkaar zouden bezoeken.

Leden van het Amerikaanse congres hebben verklaard dat Eisenhower of porters suggestie had geantwoord dat hij de wenselijkheid van erkenning van communistisch China of een uitnodiging aan Tsjou niet inzag. Zolang het voor Amerika voordelig is de huidige politiek in het Verre Oosten te handhaven, moest men ze maar niet wijzigen, zo zou Eisenhower hebben gezegd.

Een staking van 15.000 tot 18.000 man personeel van hotels en restaurant begon onlangs in Wenen. Er zijn plannen om de staking uit te breiden tot andere Oostenrijkse vakantieoorden als de actie in Wenen niet spoedig succes mocht hebben. De bond van Horecafpersoneel in Oostenrijk eist een werkweek van vijf dagen en meer betaling voor overuren.

De Tijd-Maasbode over ontslag bij TODAY

In het Nederlandse dagblad „De Tijd—Maasbode" verscheen in de editie van zaterdag 8 augustus het volgende bericht over het verslag aan de heer Suarez als hoofdredakteur van „Today" onder de kop: **„Pers op de Antillen; Het ontslag bij „Today" ".**

Het plotselinge ontslag van de redakteur van het Curaçaose ochtendblad „Today", de heer Suarez, hem door de heer W. Winkel, commissaris van het Beurs-concern, belast met de direktie van het bedrijf, verleend, heeft sterk de aandacht getrokken. In het biezonder omdat de redenen van het ontslag niet bekend zijn gemaakt, althans niet officieel.

In „Today" zelf troffen de lezers slechts de korte mededeling aan, dat de heer Suarez was ontslagen en niet meer aan het werk van de redaktie zou deelnemen. De heer Suarez zelf deelde aan vrienden en kennissen mede, dat zijn ontslag een politieke achtergrond had. Hoewel hij een der oprichters van de Democratische Partij was, keerde hij later deze partij de rug toe en nu de aandelen van het Beurs-concern in democratische handen zijn overgegaan, was het duidelijk, dat ik vroeg of laat het veld zou moeten ruimen, aldus de verklaring van de heer Suarez zelf.

Volgens het r.-k. dagblad „Amigoe di Curaçao" zou de aanleiding tot het telefonisch gegeven ontslag op staande voet, het gevolg zijn geweest van een kommentaar op de ontwerp-landsbegroting, waaruit zou blijken, dat de economische situatie der Antillen achteruit gaat en waarin gezegd wordt, dat er een tekort is van een miljoen, omdat onder de ontvangsten een bedrag van een miljoen is opgenomen onder het hoofd nader aan te geven dekkingsmiddelen.

Het blad zegt verder, dat het afdrukken op dezelfde pagina van het voorstel tot verhoging van de ministerssalarissen en de daarop gegeven officiële toelichting ook als tendentieus zou zijn gezien, terwijl tenslotte op dezelfde pagina een foto stond van de gedeputeerde Rosario die onlangs de Democratische Partij de rug toekeerde. Kennelijk wenst men van de tot het Beurs-koncern behorende kranten uitsluitend partijbladen te maken. Aldus de „Amigoe di Curaçao".

—x—

Een duizendtal typistes van Londense regeringsbureaus zijn donderdag in strijdlustige stemming door Whitehall getrokken om aan de minister van financiën, Heatcoat Amory, protesten aan te bieden tegen nieuwe salarisschalen. Zij dreigen geen overwerk meer te zullen verrichten en precies volgens de regels te gaan werken als de nieuwe schalen, die het gevolg zijn van bezuinigingen, worden ingevoerd. De politie had de handen vol om verkeersopstoppingen als gevolg van de protestmars te voorkomen.

Op het Frederik Hendrikplantsoen te Amsterdam is een tram in botsing gekomen met een vrachtauto. Het voorbalkon van de tram werd geheel in elkaar gedrukt en het tramstel liep uit de rails. De bestuurder van de tram moest zwaar gewond in het ziekenhuis worden opgenomen.

Parijzenaars ontruimen hun stad in augustus

Vakantie uit kettingreactie

Stadsleven valt bijna stil

Er is één goede raad, die de reisgidsen steevast vergeten mee te geven aan mensen, die in augustus in Parijs willen zijn. Zij moeten er vooral voor zorgen niet ziek te worden, want de dokters zijn vrijwel allemaal op vakantie en verreweg de meeste apotheken hebben hun deuren ook voor drie of vier weken gesloten. Maar uit overmaat van gezondheid veel eetlust hebben kan ook lastig zijn, want de meeste bakkers hebben hun ovens gedoofd en de meeste slagers hun biezen gepakt, op de voet gevolgd door de wijnhandelaren, de kruideniers, de melkboeren, de groentenhandelaren en de schoenmakers. Een groot deel van de ambtenaren, de kantoorbedienden, de arbeiders en de beoefenaars van andere beroepen doet precies hetzelfde. Zelfs een derde deel van de Parijse restauranthouders heeft zijn zaken gesloten.

De overigen offeren zich op door in augustus hun bedrijven open te houden voor de schaarse achtergebleven Parijzenaars en de talrijke vreemdelingen. De voorzitter van de nationale bond van restauranthouders heeft dit jaar bijtijds een beroep op de leden van zijn club gedaan om niet allemaal tegelijk de luiken neer te laten voor hun etablissementen. Hij heeft met grote tevredenheid kunnen aankondigen, dat in elk geval twee derden van de Parijse restaurants in de maand augustus in staat zullen zijn de gaande en komende man te spijzigen. Dat resultaat wordt beschouwd als een blijk van grote menslievendheid, want alle restauranthouders zouden ook niets liever doen dan alle stoelen op de tafels te zetten en ervan door te gaan.

Nationaal verschijnsel

Men spreekt in Parijs van de augustus-dwaasheid, die zich elk jaar opnieuw en op hetzelfde tijdstip van het gros van de inwoners van de Franse hoofdstad meester maakt.

Deze dwaasheid, die zich overigens volstrekt niet tot Parijs alleen beperkt maar een algemeen en nationaal verschijnsel is bestaat hierin, dat iedereen op precies hetzelfde moment als alle anderen met vakantie wil gaan. De miljoenen Parijzenaars die elkaar elf maanden in het jaar volslagen onverschillig voorbijlopen koesteren in hun hart eigenlijk maar één onweerstaanbaar verlangen: elkaar gedurende de twaalfde maand ook weer tegen te komen maar dan niet aan de boorden van de Seine maar aan die van de Middellandse Zee of de Atlantische Oceaan.

Iedereen is bereid te verklaren, dat dit een dwaze gewoonte is en dat het maar een heel betrekkelijk genoegen is om met zijn allen tussen Nice en Marseille en tussen Bayonne en Saint-Malo dezelfde verkeersopstoppingen en dezelfde drukte te veroorzaken, waarvan men gedurende de gehele rest van het jaar dagelijks volop kan genieten in Parijs, maar niemand ziet kans om met deze gewoonte te breken. Een ongeschreven wet schijnt de Fransen te noodzaken tussen 1 en 31 augustus net zoveel geld voor vakantie-doeleinden uit te geven als zij samen en in vereniging gedurende het gehele jaar aan directe belastingen opbrengen: rond zeshonderd miljard franken. Het gevolg is niet alleen dat zij gedurende die periode elkaar van nabij kunnen opnemen op overvolle stranden, maar dat in diezelfde tijd ook het economische leven grotendeels tot stilstand komt. Terwijl in andere landen het indexcijfer van de economische produktiviteit gedurende de zomer slechts aan geringe schommelingen onderhevig is, daalt het in Frankrijk abrupt met ruim veertig punten. Alle automobielfabrieken worden op vrijwel hetzelfde ogenblik stilgelegd met het gevolg dat ook de daarmee verwante industrieën hun personeel maar met vakantie sturen. De spoorwegen ondervinden daar ook de terugslag van. Gedurende enkele weken moeten zij zich blauw werken om alle de stations bestormende passagiers met extratreinen naar hun plaats van bestemming en later weer naar huis te brengen. Maar tegelijkertijd daalt het goederenvervoer tot een fractie van wat het in normale omstandigheden pleegt te zijn. In vergelijking met juli geeft het goederenvervoer in augustus een daling te zien van 730 miljoen ton-kilometer.

Naar schrale gebieden

Het verschijnsel neemt van jaar tot jaar toe in intensiteit, want het aantal vakantiegangers stijgt voortdurend. In 1950 bedroeg het nog niet meer dan vijf en een half miljoen. Dit jaar zoeken zeventien miljoen mensen gedurende drie of vier weken en dan bij voorkeur in augustus hun vertier in andere plaatsen en streken dan waar zij wonen. Deze jaarlijkse volksverhuizing begint met een grote trek van het noorden naar het zuiden en eindigt met een soortgelijke rush van het zuiden naar het noorden. De bewoners van het dichtbevolkte, geïndustrialiseerde en welvarende noorden ontdekken in augustus de aantrekkelijkheden van de minder ontwikkelde gebieden in het zuidoosten en zuidwesten, waar voor hen de schraalheid van de bodem en het ontbreken van belangrijke energiebronnen ruimschoots wordt vergoed door de aanwezigheid van een overvloed van natuurschoon en een zuiverder atmosfeer dan de met benzinedampen bezwangerde Parijse lucht.

Het resultaat is, dat heel wat departementen, die voorheen tot de minst welgestelde van Frankrijk werden gerekend bezig zijn centrums te worden van een tijdelijk op volle toeren draaiende vreemdelingenindustrie. Allerlei stadjes en dorpjes, die in langzaam verval verkeerden beleven als gevolg daarvan een tweede jeugd. Er is altijd vraag naar meer hotels meer restaurants, meer winkels en meer garages en al die bedrijvigheid trekt weer nieuwe mensen aan. Niet alleen vakantiegangers, maar ook anderen die van hen hopen te profiteren. Stadjes als Mégève en Saint-Tropez, dat eens een onaanzienlijk visserplaatsje was en thans een vergaarbak van alle filmsterren en hun nasleep van min of meer welgestelde snobs hebben in tien jaar tijds hun inwonertal zien verdubbelen, afgezien van de tien en honderdduizenden Parijzenaars, die er tijdelijk ook bivakkeren.

Met dat al beklaagt iedereen zich over de gevolgen van de augustusdwaasheid; de vakantiegangers omdat het overal waar zij komen zo vol is en omdat zij in de restaurants niet zo goed bediend worden als zij zouden wensen; de hoteliers omdat zij gedurende vier tot vijf weken geen raad weten met alle mensen, die zij moeten herbergen terwijl zij gedurende de rest van de zomer niet voldoende klanten kunnen vinden voor hun kamers; de restaurateurs die met een keukencapaciteit berekend op honderd gasten te eten moeten geven aan tweehonderdvijftig en het bedienend personeel, voor wie het seizoen te kort duurt om er een goed stuk brood mee te kunnen verdienen.

De een na de ander

Maar het middel om hen allen tevreden te stellen is nog niet gevonden. Of beter gezegd, het is wel gevonden maar het blijkt tot nu toe onmogelijk het toe te passen. Want uit een enquête is gebleken dat 78 percent van de Fransen liever in juni of in september met vakantie zouden vermijden. Ten dele omdat het nu eenmaal gewoonte is augustus als de vakantiemaand bij uitstek te beschouwen en dergelijke tradities een uiterst taai leven hebben. Maar hoofdzakelijk toch omdat de grote bedrijven het voorbeeld geven en hun produktie in augustus eenvoudig stop zetten. De automobielfabrieken gaan daarbij voorop met het argument dat zij in augustus toch geen wagen kunnen kwijtraken en het voor hen dus het voordeligst is de produktie radicaal aan te passen aan de niet bestaande vraag. De leveranciers van de automobielfabrieken verzekeren dat zij ook wel moeten sluiten omdat hun afnemers het doen. En zo rolt de sneeuwbal voort. De kappers sluiten omdat hun klanten met vakantie zijn. De bakkers, de kruideniers, de schoenmakers en de groentehandelaren omdat de mensen die zij gewoonlijk bedienen te ver weg zitten. De dokters zijn weg omdat hun patiënten weg zijn, de apothkers omdat er geen dokters zijn die recepten kunnen uitschrijven, de farmaceutische fabrieken omdat er geen apothekers zijn, die bestellingen opgeven. En het slot van het liedje is dat de enkeling, die verstandig meent te zijn geweest door zijn vakantie niet in augustus te nemen, zich afvraagt wat hij in 's hemels naam in augustus in Parijs moet uitvoeren.

In Wenen is men begonnen om de honderden standbeelden, die deze stad rijk is, schoon te maken. De beelden hebben veel te lijden gehad van de weersinvloeden en van de vogels. Een legertje beeldhouwers, uitgerust met de modernste hulpmiddelen, zijn nu aan het werk getogen om de soms vele metershoge standbeelden te ontvuilen.

Minister Klompe leest de les aan a-politiek intellect

„Geen tijdverdrijf voor politici"

Er zijn te veel intellectuelen die zich niet met politiek wensen bezig te houden omdat zij zich daarvoor te superieur achten. Zij zien er een soort tijdverdrijf in dat goed genoeg is voor politici en vinden dat zij belangrijker dingen te doen hebben. Deze intellectuelen vergeten echter dat als zij zichzelf niet met politiek willen bezighouden, de politiek zich wel met hen zal bemoeien. Politiek is namelijk een zaak voor ieder individu. Dit zei minister mej. Klompé maandagmorgen te Wassenaar bij de opening van een internationaal studenten-seminar als vervangster van minister Cals.

Vooral in onze dagen speelt de wereldpolitiek een grote rol en hierbij is eenieder betrokken. Wij leven in een wereld waarin de mens het slachtoffer dreigt te worden van de produkten van zijn eigen geest. De mensheid bevindt zich temidden van een nieuwe technische revolutie, die van het atoomtijdperk. De gewone man is er zich van bewust dat een conflict in Korea of in het Midden-Oosten ook invloed heeft op zijn eigen leven en hij begrijpt ook dat hij alleen de problemen niet kan oplossen.

Keuze noodzakelijk.

De ontwikkeling der ruimtevaart ziet hij met enig wantrouwen tegemoet en hij ziet met onrust de spanning in de wereld groeien. Zullen de mensen in staat zijn door aanwending van de atoomenergie de wereld beter te maken of zullen wij hierdoor onze eigen vernietiging tegemoet gaan?

Dit zijn vraagstukken waarmee thans eenieder zich bezighoudt.

Wat doen wij met de krachten die wij zelf in het leven hebben geroepen en hoe is onze houding tegenover de grote contrasten die nog in de wereld bestaan? Wat kunnen wij ook doen voor de volkeren in Azië en Afrika die een geheel andere levensstandaard hebben en hoe kunnen wij deze bij hun industriële opbouw behoeden voor de fouten die wij zelf hebben gemaakt, in het bijzonder in de 19de eeuw? Onze generatie bevindt zich thans op een kruispunt en wij moeten op ieder gebied een keuze maken, met inbegrip van de politiek. Deze politiek dient daarom de belangstelling van eenieder te hebben.

Indian Airlines wil vijf Friendships kopen

Het Indiase staatsluchtvaartbedrijf „Indian Airlines" heeft de regering toestemming gevraagd voor de aankoop van vijf Fokker „Friendships" ter vervanging van Dakota's.

De luchtvaartmaatschappij heeft nog geen beslissing genomen over het type vliegtuigen dat zal worden aangekocht om alle 58 Dakota's te vervangen. Ter voorziening in de direkte behoefte heeft ze echter de aankoop van de vijf Friendships voorgesteld.

De Dakota's van de Indiase luchtmacht zullen worden vervangen door Turbo-Prop Avro 748 toestellen. Er is al een overeenkomst gesloten met de Britse onderneming Hawker Siddeley voor de vervaardiging van deze vliegtuigen in licentie in India.

Eisenhower gast van koningin Elizabeth

In Londen en in Washington is gelijktijdig bekendgemaakt dat president Eisenhower officieel is uitgenodigd tijdens zijn bezoek aan Engeland later deze maand de gast van koningin Elisabeth op kasteel Balmoral te zijn.

Voorts zal de president „enige tijd" op chequers, het buitenverblijf van de Britse premier 65 km van Londen, verblijven.

„De president is van plan op woensdag 2 september van Londen naar Parijs te vertrekken", aldus de bekendmaking.

—o—

De British European Airways heeft 24 De Havilland DH-121 straalverkeersvliegtuigen besteld ter vervanging van Viscount Turboprops. De toestellen kunnen met een snelheid van 1000 km per uur honderd passagiers vervoeren.

Boeing - 707 nabij New York neergestort

Een straalverkeersvliegtuig van het type Boeing-707 is zaterdag bij Calverton in de staat New York neergestort de vijf leden van de bemanning verloren allen het leven. Het toestel, dat eigendom was van de „American Airlines" maakte een proefvlucht. Er waren geen passagiers aan boord.

Met de Boeing 707 die door enige Amerikaanse en internationale luchtvaartmaatschappij is aangeschaft, hebben zich de laatste tijd enige moeilijkheden voorgedaan, die vooral de werking van het landingsgestel betroffen. Er zijn maatregelen genomen om de defecten te verhelpen.

De Alpenweg van Bassi

(Van onze Romeinse correspondent)

Het gehucht Bassi di Frabosa Soprana, dat hoog in de Alpen ligt, zuid van Mondovi, heeft de prijs van de provincie (Cuneo) gekregen voor „buitengewone daden van opoffering".

Het verhaal hiervan is zo typisch Italiaans in vele aspecten, dat wij het de lezer niet mogen onthouden.

Na de laatste oorlog had Bassi nog steeds geen weg om van zijn geïsoleerde ligging in de bergen de min of meer bewoonde wereld te bereiken. Er was alleen een muilezelpad. De bergen zijn daar tussen de 900 en 1600 m. hoog en het is geen sinecure om in de winter de dokter te gaan halen. Het is maar één vóórbeeld. De bergboeren van Bassi hadden al vele malen gepoogd een redelijke verbinding te krijgen, maar bergboeren zijn geen goede pleiters. In 1946 hebben twee geestelijken uit de buurt zich de zegslieden van Bassi gemaakt en na lang geharrewar met de bureaucratie slaagden zij erin van het ministerie van Openbare Werken een crediet los te krijgen van ƒ 12.000.—.

Daarna gebeurde er niets meer. Want men moet weten, dat Bassi met zijn vijfentwintig gezinnen in totaal geadministreerd wordt door drie gemeenten en elk dezer gemeenten vond, dat de twee anderen deze maal de handen maar eens uit de mouw moesten steken. Tenslotte kwam een heel vernuftige afschuiver op het idee om de bewoners van Bassi te sommeren een N.V met rechtspersoonlijkheid en zo meer te vormen. Aan deze N.V. zou het geld worden overgedragen tegelijk met de opdracht op passende wijze het muilezelpad te verbeteren, of te doen verbeteren.

Met twaalf mille doet men niet veel, geen der drie gemeenten wenste

Boeren doorbreken zelf hun isolement

een cent bij te dragen, een N.V. oprichten is ook al zo iets, dat men niet dagelijks in Bassi doet en de boeren dachten, niet ten onrechte deze maal, dat zij natuurlijk weer genomen werden. Alles traineerde. Na twee jaar kregen de gemeenten van het ministerie bericht, dat het geld, „na twee jaar niet opgenomen zijnde" voor andere doeleinden zou worden gebruikt.

In 1956 was de stand van zaken aldus: de twee promotoren hadden stapels op gezegeld papier gestelde aanvragen, protesten en voorstellen verzonden en het muilezelpad was nog onbegaanbaarder geworden dan voorheen.

Toen namen zij het heft zelf in handen. Zij overtuigden de bewoners van Bassi ervan, dat er maar één middel was om een weg te krijgen en dat was: hem zelf aan te leggen. De beide geestelijken hebben de werktekening gemaakt en voor het gereedschap gezorgd. Die van Bassi verplichtten zich niet slechts tot gratis werk, maar legden zich zelf een belasting op. Iedereen hielp, de eigenlijke uitvoering kwam neer op de vijftig valide mannen van Bassi. Naast de eigen harde arbeid werkte men bij toerbeurt van 's morgens zes tot 's avonds negen, 3500 mandagen in totaal. Niet minder dan 8000 ladingen zijn gebruikt om de rots te laten springen. Er werden steenmuren gebouwd, die oprezen uit de steile bergflank. Zelfs eenvoudige wegoverbruggingen waren nodig. In twee jaar heeft men een straat aangelegd van 4 km Het begin- en eindpunt hebben een hoogteverschil van 400 m. De weg is vier meter breed en geschikt voor zwaar vrachtvervoer. Geen ingenieur, geen landmeter, geen wegenbouwer is eraan te pas gekomen.

Kapelaan Alessandria en de buurtpastoor Luigi Basso waren de leiders, de ontwerpers, de tekenaars, de belastinginners, de voorwerkers. De Dienst van Openbare Werken heeft de weg gekeurd. Men was stomverbaasd. De weg kreeg de beoordeling, dat hij „in alle opzichten voortreffelijk was". De bouwkosten werden minimaal geraamd op 15 miljoen lire (ƒ 90.000.-). De enige hulp, die Bassi van buiten gehad heeft, was een subsidie van ƒ 12.000.— van de provincie en een crediet van ƒ 1500.— van de gemeente Frabosa Soprana.

—*—

De Noorse minister van buitenlandse zaken, lange, zal van 30 okt. tot 11 nov. een officieel bezoek aan Polen brengen, aldus is maandag te Oslo bekendgemaakt. Lange werd vorig jaar door zijn Poolse ambtgenoot, Rapackki, uitgenodigd tijdens diens bezoek aan Noorwegen.

—*—

De afdeling Tel Aviv van de Israelische maatschappij van geneeskunde heeft geweigerd een delegatie van Westduitse artsen te ontvangen, die binnenkort Israel zal bezoeken. Als reden is opgegeven, dat Duitse artsen in de oorlog op gedeporteerden hebben geëxperimenteerd.

Diplomaten op de bres

Licht en schaduw in het sociale beeld van Spanje

Bureaucratie bederft vaak de vrucht van goede bedoelingen

(Van een correspondent in Spanje)

Met grote voortvarendheid reageert de permanente Spaanse vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties op elke vorm van critiek, die in de Verenigde Staten op Spanje wordt gelanceerd. Het is indertijd de Amerikaanse pers geweest, die heeft aangedrongen op verbetering van de betrekkingen met Spanje en herstel van de sedert 1949 verbroken diplomatieke betrekkingen met dit land. Eveneens heeft de pers in de Verenigde Staten de realiteitszin geprezen, waarvan Amerika getuigenis heeft afgelegd bij het sluiten van de Spaans-Amerikaanse accoorden in 1953. Maar thans steken de Amerikaanse dagbladen hun teleurstelling over de economische ontwikkeling van Spanje, ondanks de grote Amerikaanse hulp niet onder stoelen of banken. Nog niet zo lang geleden publiceerde het weekblad Newsweek een serie foto's, die op treffende wijze de armoede en sociale achterstand in Spanje illustreerde. Vrijwel onmiddellijk daarop heeft de leider van de Spaanse delegatie bij de V. N., Don Jose Felix Lequerica, een van de vaardigste diplomaten van Spanje, in de sociale commissie van deze organisatie een uiteenzetting gegeven over de sociale ontwikkeling van Spanje en heeft zijn assistent, Don Antonio Cacho Zabalza, tegenover de bij de V. N. geaccrediteerde correspondenten deze uiteenzetting gecommentarieerd.

„Foto's, zoals Newsweek heeft gepubliceerd," aldus senor Zabalza, „kan men overal ter wereld maken, zelfs in New York. Wij hoeven daarvoor niet eens de feestverlichting van Fifth Avenue te verlaten. Dergelijke foto's zijn tendentieus en onthullen de waarheid niet. Het kan fout zijn," zo vervolgde senor Zabalza, „dat Spanje niet voldoende propaganda heeft gemaakt over de sociale vooruitgang die sedert de burgeroorlog is gemaakt. Maar die fout doet die ontwikkeling geenszins te niet."

Evenals de meeste landen ter wereld, kampt Spanje met een groot woningprobleem. De oplossing daarvan is een kwestie van economie en vooral ook van tijd. Het is onmogelijk een miljoen woningen binnen een jaar uit de grond te stampen, zelfs al zouden de financiën daartoe aanwezig zijn. Het woningbouwprogramma is in Spanje, net als in alle landen ter wereld, in volle gang en heeft de volledige aandacht van de regering. Zo ook heeft het Nationale Instituut voor Kolonisatie tijd nodig. Het werk dat door dit instituut wordt verricht, is niet te onderschatten en verdient de volle belangstelling van de gehele wereld.

Senor Zabalza heeft een groot aantal cijfers genoemd. Meer dan 800.000 landarbeiders genieten uitgebreide sociale voorzieningen, waarvoor in het nationale plan voor sociale verzekeringen meer dan zeven miljard pesetas zijn uitgetrokken. Zeven miljoen Spanjaarden zijn bij de landbouw betrokken. In totaal hebben de gezamenlijke syndicaten het vorige jaar een miljard, tweehonderd miljoen pesetas besteed aan sociaal-economische bijstand. Dit geld is gebruikt voor steun aan 51.000 kunstnijverheid-ateliers, 16 kunstnijverheid-markten, 2098 syndicale groepen die zich bezig houden met ontginning van onvruchtbare gebieden en hun werkzaamheden uitstrekken over 356.000 hectaren, waar 28.000 landarbeiders werken; voor het onderhoud van 138 sanatoria en poliklinieken, voor de instandhouding van 46 vakantieoorden aan de zee en in de bergen, waar jaarlijks 69.000 arbeiders op verhaal kunnen komen voor 260 ontspanningshuizen voor arbeiders, van 183 sportvelden voor 221 volksuniversiteiten, 367 amateurtoneelgroepen en 165 bibliotheken.

Daarnaast houden de syndicaten ambachtsscholen in stand, 7347 coöperatieve winkels; hebben zij tot heden toe 115.000 woningen gebouwd en zijn er nog 34.000 in constructie. Tezamen hebben de syndicaten 2341 studiebeurzen aan begaafde arbeiderskinderen verstrekt.

Volgens senor Zabalza is hiermede een prachtig stuk sociaal werk verzet, waar de wereld lang niet genoeg van weet. Men moet toegeven, dat de Spaanse vertegenwoordiger hiermee een kwestie heeft aangesneden, die een redelijke grond van waarheid bevat. De zorg van de Spaanse overheid voor de arbeider kan niet ontkend worden.

Deze zorg is in handen gelegd van de drieëenheid, verticale arbeidersorganisaties, de syndicaten en langs deze weg geheel los gemaakt van de politiek. Dat heeft verschillende voor- en nadelen gehad.

Een van de grootste nadelen is geweest, dat de sociale ontwikkeling niet het produkt is geworden van een strijd, waarin de arbeiders hun eigen rechten hebben kunnen verdedigen. De sociale vooruitgang is niet het resultaat van een gesprek, maar van een doctrine, die zichzelf beschermt en zich oplegt aan de betrokkenen. Een voordeel is, dat door het ontbreken van zuiver politieke invloeden, de sociale doctrine geen voorwerp is van partijpolitiek, maar gebaseerd op de encyclieken Rerum Novarum en Quadragesimo Anno.

De bedoeling is zonder twijfel edel, maar de vrucht is helaas aangetast door dezelfde ziekte als die waardoor de gehele Spaanse staat geteisterd wordt, eigenbelang, economisch onvermogen, corruptie en algehele zwakte. De overheersing van de betere standen heeft de sociale ontplooiing ernstig tegengewerkt. De kleine zelfstandigen zijn vrijwel geheel vergeten. De handwerkslieden genieten nog maar weinig sociale zekerheid. Alleen de industrie- en mijnarbeiders zijn afdoende verzorgd. Maar ook voor hen geldt dat het systeem en de theorie van de sociale zorg, hoe goed die ook zijn, dikwijls en vooral in de kleinere plaatsen, schipbreuk lijden op een gebrekkige organisatie, aan handen en voeten gebonden door de ergerlijkste bureaucratie die West-Europa kent.

De bedoeling is goed, zoals zoveel in Spanje waarachtig wel goed bedoeld wordt. Maar sociale activiteit vereist een innerlijke lotsverbondenheid van de gehele natie. En geen dictator mag verwachten de as van een wezenlijk gevoel van saamhorigheid te zijn. Waarbij tenslotte moet worden opgemerkt dat werkelijk sociaal leven niet alleen een gunstige ziekte- en pensioenverzekering inhoudt, maar op de eerste plaats het garanderen van een redelijk bestaansminimum. En die voorwaarde is in Spanje nog geenszins vervuld.

BANKLOPER IN GENEVE BEROOFD

Buit: 120.000 gulden

Drie gewapende en gemaskerde bandieten hebben een bankloper in Genève op straat neergeslagen en hem van ongeveer 120.000 gulden aan Zwitsers en Italiaans geld beroofd. Zij wisten met de buit weg te komen.

De loper werd niet ernstig gewond. De bandieten gingen er in een gestolen auto vandoor die zij aan de zuidelijke rand van de stad achterlieten. Aangenomen wordt dat zij naar Frankrijk zijn ontkomen.

De 54-jarige loper Jules Chappuis van de Zwitserse Bankcorporatie werd door twee van de bandieten aangevallen, toen hij uit de tram stapte om zich naar een van de filialen van de bank te begeven. Het geld had hij in een leren aktentas. Een van de twee mannen sloeg Chappuis met een ploertendoder op het hoofd, terwijl de ander de tas kaapte. Beiden renden toen naar een wachtende auto, waarin de derde bandiet achter het stuur zat. Voordat zij de auto bereikten, vuurde een van de twee mannen een paar waarschuwingsschoten in de lucht. De twee mannen droegen automatische geweren onder hun arm, maar schoten op niemand. De hele overval duurde maar een paar seconden maar Chappuis stond nog overeind, maar was zo versuft, dat hij geen poging kon doen om de bandieten achterna te gaan.

Dit is de tweede grote overval die dit jaar te Genève is gepleegd. In februari hebben drie mannen die ook gewapend en gemaskerd waren voor 1 miljoen 200 gulden uit een bestelauto van de Nationale Bank gestolen. Ook van hen wordt aangenomen, dat zij naar Frankrijk zijn ontkomen.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

36

Ze hield het haastig gekrabbelde briefje een ogenblik in haar hand en gaf het toen terug.

Haar woorden klonken scherp en gebiedend: „De politie? Nutteloos. U kunt niet het gevaar lopen, dat ze stomme fouten maken. Neem het recht in eigen hand. Ga zelf het kind achterna!"

Bletchley zei schouderophalend: „Uitstekend. Als U de politie er niet bij wilt halen, is dat 't beste."

Tommy merkte op: „Ze kunnen ons nog niet ver vooruit zijn."

„Een half uur, heeft het dienstmeisje gezegd," bracht Tuppence in het midden.

„Haydock," zei Bletchley, „Haydock is de man, die ons moet helpen. Hij heeft een auto. De vrouw ziet er ongewoon uit, zegt U? En ze is een buitenlandse? Dat moet voor ons voldoende zijn om het spoor te kunnen volgen. Ga mee, er is geen tijd te verliezen. Ga je mee, Meadowes?"

Mrs Sprot stond op. „Ik ga ook mee."

„Nou, m'n beste mevrouw, laat dat maar aan ons over......"

„Ik ga ook mee!"

„Nu ja, als u......"

Hij gaf toe en mompelde iets over 't vrouwelijke geslacht, dat gevaarlijker was dan het mannelijk.

Het slot was, dat overste Haydock, die de situatie met de prijzenswaardige snelheid van een marine-officier begreep, de auto bestuurde.

Tommy ging naast hem zitten en achterin zaten Bletchley, Mrs Sprot en Tuppence.

Mrs. Sprot had zich aan haar vastgeklemd, want Tuppence was de enige (met uitzondering van Carl von Deinim), die de geheimzinnige kinderdievegge van gezicht kende.

De overste was een goed organisator en een vlugge werker. In minder dan geen tijd had hij de tank van de auto met benzine gevuld, Bletchley een kaart voorgelegd van het district en een op grotere schaal van Leahampton en was klaar om te vertrekken.

Mrs. Sprot was weer naar boven gehold, blijkbaar naar haar kamer om een mantel te halen. Maar toen ze in de wagen stapte en ze de heuvel af reden, liet ze Tuppence iets in haar handtas zien. 't Was een kleine revolver.

Kalm zei ze: „Ik heb 't uit Majoor Bletchley's kamer genomen. Ik herinner me, dat hij eens heeft gezegd, dat hij er een had."

Tuppence keek onzeker. „U gelooft toch niet, dat...

Mrs. Sprot zei, en haar mond was een dunne streep: „'t Kan wel eens te pas komen."

Tuppence verbaasde zich over de vreemde krachten, die het moeder-zijn vaak in gewone, alledaagse vrouwen ontketenen.

Ze kon zich Mrs. Sprot voorstellen als het soort vrouw, dat zich in normale gevallen doodsbang van vuurwapens zou tonen, doch in koelen bloede een ieder zou neerschieten, die haar kind kwaad had gedaan.

Op voorstel van de overste reden ze eerst naar het station.

Ongeveer twintig minuten eerder was er een trein uit Leahampton vertrokken en het was mogelijk, dat de vluchtelingen die hadden genomen.

Op het station scheidden ze: de overste ging naar de kaartjes-controleur, Tommy naar het plaatskaartenbureau en Bletchley naar de kruiers buiten. Tuppence en Mrs. Sprot gingen naar de dames-wachtkamer, er rekening mee houdend, dat de vrouw daar naar binnen was gegaan om haar uiterlijk te veranderen, vóór ze in de trein stapte.

Alles liep op niets uit. Het was nu moeilijker een koers te bepalen. Zoals Haydock aantoonde, had er naar alle waarschijnlijkheid voor de kinderrover een auto klaargestaan, en, toen Betty eenmaal overgehaald was om met de vrouw mee te gaan, waren ze hiermee ontkomen.

En, zoals Bletchley nogmaals aantoonde, juist op dit punt was de samenwerking met de politie zo nodig. Men had een dergelijke organisatie nodig, die berichten over het gehele land kon verspreiden en die de verschillende wegen kon bewaken.

Mrs. Sprot schudde alleen maar het hoofd, haar lippen strak opeen geklemd.

Tuppence zei: „We moeten ons in hun plaats indenken. Waar zouden ze met de wagen hebben gewacht? Zo dicht mogelijk bij Sans Souci, maar waar zou een wagen niet opvallen? Laten we nu eens goed nadenken! De vrouw en Betty lopen samen de heuvel af. Beneden is de esplanade. Daar zouden ze de wagen hebben kunnen parkeren. Zo lang je de auto daar niet onbeheerd laat, kun je er een aardig poosje blijven staan. De enige andere plaatsen die overblijven zijn de parkeerplaats in James Square, ook dichtbij, of anders een van die straatjes, die op de esplanade uitkomen."

Op dat ogenblik kwam een kleine schuwe man met een pince-nez naar hen toe en zei, een weinig stotterend. „Pardon...... ik hoop, dat u me niet kk-kwalijk neemt...... maar ik hoorde toevallig wat u zo even aan de kruier vroeg." (Hij richtte zich nu tot Majoor Bletchley). „Ik luisterde heus niet naar u, maar ik kwam zo maar even langs om naar een pakje te vragen — 't is verschrikkelijk, hoe lang alles tegenwoordig onderweg is; men zegt, dat 't door de troepenbewegingen komt...... maar 't wordt toch wel erg vervelend als het aan bederf onderhevig is...... eh...... ik bedoel het pakje – en zo kwam het, ziet u, dat ik toevallig hoorde wat u zei...... en dat scheen me toch zo'n toevallige samenloop van omstandigheden......"

Mrs. Sprot sprong op de man af en greep hem bij de arm.

„Hebt u haar gezien? Hebt u m'n kleine meisje gezien?"

„O, u bedoelt uw kleine meisje? Stel u voor......"

Mrs. Sprot riep: „Zeg op." En haar vingers knepen zo hard in de arm van het mannetje, dat hij ineenkromp.

Vlug zei Tuppence: „Vertel ons alstublieft zo vlug mogelijk wat u allemaal gezien hebt. We zullen u hoogst dankbaar zijn."

„O, maar natuurlijk, 't kan even goed helemaal niets zijn. Maar de beschrijving klopte zo goed......"

(Wordt vervolgd)

Revolutionaire bekeringsmethode van een 17e-eeuwse Jezuïet

(Van een speciale medewerker)

In Indië wordt het Christendom over het algemeen niet meer als een buitenlandse religie beschouwd. Vooral sinds het aantal inheemse priesters de laatste jaren zo snel gegroeid is, associeert men met name de Katholieke Kerk niet langer met het „Westerse imperialisme". Deze belangrijke uitspraak hebben we vorig jaar kunnen noteren in een interview met de aartsbisschop van Bangalore, mgr. Thomas Pothacamury, die zelf een volbloed Indiër is. Het is vroeger wel anders geweest. Toen Indië nog een Brits gebied was, en toen, nog verder in het verleden, de Portugezen er een machtige rol speelden, werden de missionarissen maar al te vaak gezien als propagandisten voor een vreemde cultuur en als vertegenwoordigers van vreemde heersers.

Eeuwen geleden zijn er ook al missionarissen geweest die naar geheel nieuwe wegen gezocht hebben om het Christendom te verbreiden. Zo waren er bijvoorbeeld in de zestiende en de zeventiende eeuw Westerse priesters die in Azië de levensgewoonten aannamen van de mensen waarnaar zij waren uitgezonden, en die zich alle moeite gaven om uit te doen komen dat de Kerk van Christus geen Kerk van het Westen en de koloniale mogendheden was, maar dat het Evangelie aanvaard kan worden door alle volkeren, zonder dat deze volkeren genoodzaakt zouden zijn hun oude cultuurpatronen radicaal te wijzigen. Zo kennen we het verhaal van de Italiaanse Jezuïet Matteo Ricci, die vierhonderd jaar geleden als missionaris naar China vertrok en die zich ginds kleedde als een mandarijn. Ricci zocht naar de mogelijkheden om de oude Chinese levenswijze in overeenstemming te brengen met de christelijke leer en om zijn bekeerlingen de gelegenheid te geven die tradities te handhaven die met het Christendom verenigbaar bleken. Ricci heeft met zijn pogen veel succes gehad, en hetzelfde kan ook gezegd worden van zijn landgenoot Roberto de Nobili, ook een Jezuïet, die, een generatie later, als missionaris naar Voor-Indië ging. Maar al heeft De Nobili in totaal enige duizenden bekeringen gemaakt onder Hindoes van hoge kaste, hij heeft ook met veel tegenwerking te kampen gehad, en wel niet zo zeer van de zijde der Indiërs, als van de kant van zijn eigen superieuren. Maar De Nobili was een sterke persoonlijkheid, die bezield was van een groot ideaal en heeft zich door de moeilijkheden niet van zijn stuk laten brengen. Hoewel hij het gezag van zijn oversten respecteerde, gaf hij zijn overtuiging niet op, dat zijn methode onder de gegeven omstandigheden de juiste was, en uiteindelijk heeft hij de voldoening mogen smaken dat de Paus hem in het gelijk stelde.

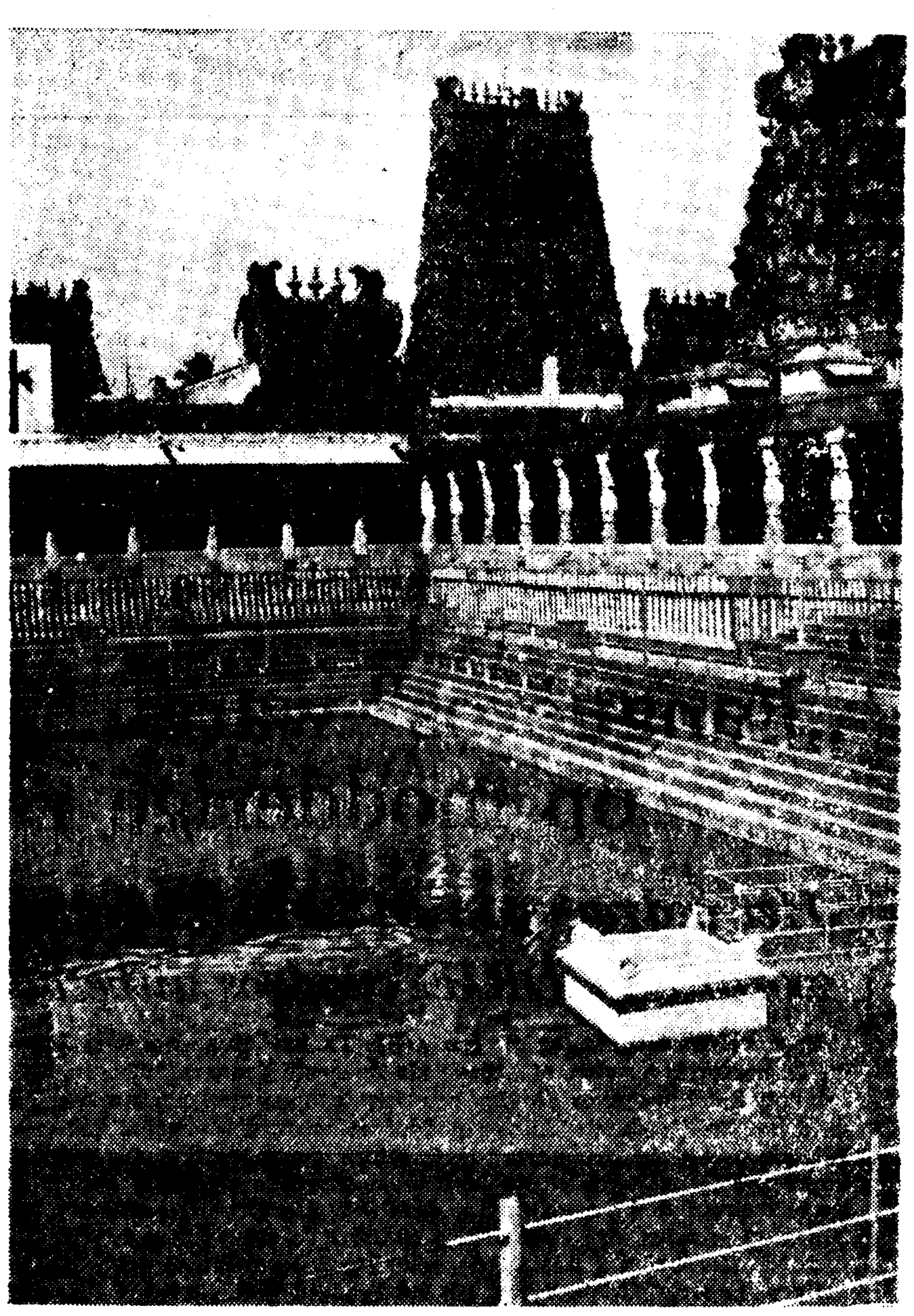
Roberto de Nobili, die in september 1577 te Rome geboren werd, was een telg uit een der voornaamste Romeinse adellijke geslachten. Zijn vader, een graaf, had tijdens de regering van Paus Pius de Vijfde tegen de Turken gestreden, en in het algemeen bestonden er nauwe banden tussen de familie De Nobili en de Heilige Stoel. Een oom van Roberto was reeds op dertienjarige leeftijd tot kardinaal gecreëerd, en toen Roberto zelf blijk gaf zich aangetrokken te voelen tot het priesterschap zagen zijn familieleden ook voor hem reeds een kardinaalshoed in het verschiet. Roberto de Nobili kreeg in Rome de best denkbare educatie. Hij volgde de lessen op een onderwijsinstituut dat later bekend zou worden onder de naam Gregorianum, en er scheen een zeer eervolle en roemrijke loopbaan voor hem te zijn weggelegd. Maar de jonge edelman besloot de wereld van pracht en praal vaarwel te zeggen en zijn leven te wijden aan de verbreiding van het Geloof in Azië. In 1596 trad hij in bij de Jezuïeten met het doel missionaris te worden. Hij werd in 1603 priester gewijd, en een jaar later vertrok hij vanuit Portugal naar Indië, waar hij tot zijn dood, in 1656, heeft gewerkt.

Over de figuur van Roberto de Nobili is onlangs door Vincent Cronin een boeiend boek geschreven onder de titel „A Pearl to India". (Rupert Hart-Davis, London). De schrijver van deze biografie heeft kunnen beschikken over tot nog toe ongepubliceerde historische documenten, die in het bezit waren van een missionaris in de Zuidindische stad Madura. Een stipendium van de Rockefeller Foundation heeft Cronin in staat gesteld om verdere onderzoekingen te doen. De schrijver heeft zich voortreffelijk van zijn taak gekweten, en hij slaagt er bijvoorbeeld in een indruk te geven van het oude Indische denken, zoals dat vastgelegd is in de Veda's, de heilige boeken. Het is alleen jammer dat Cronin kennelijk niet de gelegenheid heeft gehad een studiereis te maken naar het gebied waar De Nobili zijn missiearbeid verricht heeft, omdat hij dan had kunnen laten uitkomen hoe er in Madura en omgeving in vele opzichten nog niet zo veel veranderd is sinds de tijd dat de Italiaanse missionaris er werkte, al heeft de ontwikkeling van Indië in de laatste tien jaar een grote vlucht genomen.

Toen De Nobili in Zuid-Indië arriveerde, ontdekte hij al spoedig dat het Christendom in de kuststreek wijd verbreid was, maar dat het Geloof verder in het binnenland nauwelijks was doorgedrongen. Hij merkte ook, dat in het verleden de missionarissen er niet in geslaagd waren de tot een van de kasten behorende Hindoes te bekeren, en dat de bekeringen beperkt waren gebleven tot Indiërs uit de onderste lagen van de maatschappij. De Nobili stelde zich ten doel zijn activiteiten vooral te richten op de Brahmanen, de Hindoes van de hoogste kaste. Toen hij in Madura, de hoofdstad van een min of meer onafhankelijk Indisch rijk arriveerde, trof hij daar een Portugese priester aan, Gonçalo Fernandez, die de geestelijke zorg had over een groep Christenen, bestaande uit mensen die van de kust afkomstig waren. Deze Christenen, die met de oude Indische levenswijze gebroken hadden, vormden een gesloten gemeenschap en zij waren niet in tel bij de overige bewoners van de stad. Fernandez had gedurende elf jaar zijn beste krachten gegeven aan het missiewerk in Madura, maar hij was er niet in geslaagd ook maar één bekering te maken.

Roberto de Nobili maakte een grondige studie van de Hindoe-cultuur. Hij leerde Sanskriet, hetgeen vooral zo'n kolossale prestatie was, omdat er geen leerboeken van deze taal bestonden. Maar hij wist het vertrouwen te winnen van een guru, een Indische leraar, die voor hem de poorten ontsloot tot de wijsheid die opgesloten lag in de Veda's. Naar alle waarschijnlijkheid is De Nobili de eerste Europeaan geweest die ooit de Veda's heeft kunnen lezen, en bijgevolg was hij wellicht ook de eerste Europeaan, die werkelijk een inzicht had in de Indische godsdienst. Maar naarmate de idealistische Jezuïet meer en meer gerespecteerd werd door de Brahmanen, verloor hij het vertrouwen van zijn mede-priesters en zijn superieuren, die hem begonnen te verdenken van ketterse opvattingen.

De Nobili besloot zijn toog af te leggen en zich te kleden als een sannyasi, een Hindoe-asceet van hoge kaste. Hij droeg een okerkleurig gewaad en verwisselde zijn Italiaans schoeisel voor houten sandalen. Hij bracht een teken aan op zijn voorhoofd, en als hij op pad ging, droeg hij in zijn rechterhand een bamboestok met zeven knoesten en in zijn linkerhand een uitgeholde kalebas, die hij als eet- en drinknap gebruikte. Hij woonde in een eenvoudige hut, en hij leefde er op een vegetarisch dieet, dat hij door een Brahmaan liet bereiden, zoals voor Brahmanen was voorgeschreven. Langzaam maar zeker werd hij door de Hindoes geaccepteerd, die hem tenslotte niet meer als een „onaanraakbare" beschouwden. Op de Eerste Paasdag 1609, achttien maanden nadat hij als een sannyasi was gaan leven, had hij reeds meer dan vijftig Hindoes tot het Christendom bekeerd, terwijl hij ook al enkele katechisten had opgeleid. Hij had intussen nog twee andere Zuidindische talen geleerd, Tamil en Telegu, en hij was aldus in staat zijn contacten uit te breiden tot de mensen die deze talen spraken. Maar zijn oversten maakten moeilijkheden en hij kreeg een terechtwijzing, terwijl intussen zijn zaak aan de Paus werd voorgelegd. Maar in het begin van de 17e eeuw ging er soms wel twee jaar mee heen voor men vanuit Indië antwoord kon verwachten op een aan Rome gestelde vraag, en De Nobili had intussen een zeer moeilijke tijd.

Een recente foto van de Meenakshi-tempel te Madura. Het is een van de monumenten in de Zuid-Indische stad die herinneren aan de tijd dat Roberto de Nobili er werkte. De tempel, waarvan de bouw in het midden van de 16de eeuw werd begonnen, werd in de 17de eeuw voltooid.

De kwestie had zich toegespitst in het probleem of een Brahmaan na zijn doop zekere kentekenen mocht blijven dragen. Tot die kentekenen behoorde op de eerste plaats een koord van wit katoen, dat van de linkerschouder afhing en dat verder om het bovenlichaam was gewonden. Vervolgens was de Brahmaan te herkennen aan zijn „kudumi", een bijzondere haardracht, terwijl hij tenslotte opviel door het feit dat hij zeer veelvuldig een bad placht te nemen. De meeste katholieke priesters en prelaten in Indië waren van mening, dat deze kenmerken een religieus karakter hadden, en dat zij onverenigbaar waren met een Christelijke levenswandel. De Provinciale Synode van Goa had het dragen van het koord verboden voor alle Indische bekeerlingen, op grond van de stelling dat het een priesterlijk kenteken van de Hindoes was. Maar De Nobili, die de Hindoeliteratuur kende als geen andere Europeaan, toonde met citaten uit de oude Indische geschriften aan, dat het koord en de „kudumi" slechts kastetekenen waren, en dat zij dus alleen aangaven dat de drager tot de hoogste stand behoorde.

De Nobili moest in eerste instantie het onderspit delven, en gedurende enige tijd werd hem verboden nog langer Hindoes te dopen. Maar eindelijk vaardigde Paus Gregorius de Vijftiende op 31 januari 1623 een Apostolische Constitutie uit, waarbij uitdrukkelijk aan gedoopte Brahmanen werd toegestaan zich door het koord en de „kudumi" van hun landgenoten te onderscheiden, terwijl zij ook hun baden konden blijven nemen, mits zij zich niet in de „afgodentempels" begaven.

Zo had De Nobili uiteindelijk zijn strijd met een overwinning bekroond gezien, maar zijn persoonlijke moeilijkheden waren daarmee niet ten einde. Een Hindoe-vorst liet hem aanhouden, en gedurende een jaar verbleef hij in de gevangenis. Vervolgens werd hij uit Madura verdreven, en de laatste jaren van zijn leven heeft hij doorgebracht in Mylapore, nu een voorstad van Madras.

In het boek van Cronin wordt geen enkele toespeling gemaakt op de hedendaagse problemen van de missie, maar het vraagstuk waarvoor Roberto de Nobili zich geplaatst zag, is in wezen nog altijd zeer actueel. Ook de missionaris van onze tijd wil de cultuuruitingen van de volkeren die hij zoekt te bekeren zo min mogelijk geweld aandoen, om het deze volkeren niet [illegible] ijk te maken het Geloof te aanvaarden en te behouden.

Romeins politie-agent ontslagen wegens bekeuring aan zijn chef

De Italiaanse minister-president en minister van binnenlandse zaken, Segni, heeft een onderzoek gelast naar het ontslag van de Romeinse politie-agent Melone. De agent had vorige week op een kruispunt nabij Rome een auto aangehouden, die zich niet aan de verkeersregels hield. De bestuurder van de auto bleek de hoofdcommissaris van de politie van Rome, Marzano te zijn. Marzano wilde geen proces-verbaal tegen zich laten opmaken en reed verder. De volgende dag kreeg Melone ontslag.

Dit ontslag heeft in de Italiaanse pers een storm van verontwaardiging ontketend.

Russische mening over atoomproeven

„Het besluit van de Franse regering om een atoombom in de Sahara te beproeven en wel op een moment, dat concrete pogingen worden gedaan om een einde te maken aan de koude oorlog, kan niet anders worden beschouwd dan als een uitdaging aan de gehele openbare mening en als een daad, die beoogt de internationale toestand te verschaffen", aldus een verklaring, die te Moskou is uitgegeven door het Soviet-Russische comite voor solidariteit met de Afrikaans-Aziatische landen.

„Wij verheugen ons - aldus de verklaring - over het besluit van de conferentie van negen onafhankelijke landen in Afrika, die aan de Franse regering hebben verzocht af te zien van de voorgenomen experimenten. Wij eisen, dat alle volken gespaard worden van de schadelijke gevolgen van dergelijke proeven".

—o—

Oostenrijk en Mexico hebben besloten hun diplomatieke vertegenwoordigingen tot ambassade te verheffen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3593. — De volgende morgen schelde Tom Poes al vroeg bij slot Bommelstein aan. Hij was zo benieuwd naar de toestand van heer Ollie en van Joost, dat hij thuis geen rust had.

Maar toen de trouwe knecht de deur opende, zag hij direkt, dat alles weer in orde was. Joost had een schichtige oogopslag en zijn anders zo proper uiterlijk vertoonde vlekken en morsigheid.

„Excuseer, jonge heer", sprak hij verlegen. „Ik ben bezig de keuken schoon te maken. Het is er, als ik mij zo mag uitdrukken, een bende. Ik weet werkelijk niet, wat mij heeft bezield. Het gehele fornuis is besmeurd met overkooksels en het vaatwerk is aangebrand, met uw welnemen. Wilt u mij verschonen? Ik heb nog veel te doen en bovendien met ik nog een maaltijd voorbereiden. U weet de weg wel, als u mij toestaat."

Met deze woorden trok hij zich haastig terug en Tom Poes zocht heer Bommel op.

Deze begroette zijn jonge vriend met een vriendelijke lach.

„Kijk", zei hij, „dat treft mooi. Ik had je willen opzoeken om je uit te nodigen voor het feestmaal, dat ik vanavond geeft."

„Tjonge", zei Tom Poes, „dat ik gezellig! Een kerstmaal, heer Ollie?"

„Dat in de eerste plaats", gaf heer Bommel toe. „Maar ik wil ook de afloop van deze vreemde geschiedenis vieren."

„O", zei Tom Poes. „Maar hoe weet u, dat dit avontuur is afgelopen?"

„Dat is toch duidelijk?" riep heer Ollie uit; „heb je niet gemerkt, dat Joost weer de oude is?"

Meest opzienbarend proces in BEIEREN ten einde

Fel protest tegen meineedige POLITICI

Met een stem vol kleurig Münchener accent sprak arrondissementsrechter Paul Wonhas onlangs het vonnis uit over de politieke hoofdfiguur in het Beierse speelbankschandaal: „Voor de beklaagde Josef Baumgartner, geboren te Sulzemoos, hoogleraar, landdagafgevaardigde en oud-minister, twee jaar tuchthuisstraf wegen dubbele meineed". Na deze uitspraak brak in de plechtig stille strafzaal van het Mönchener paleis van justitie een tumult los, dat veel leek op een grootscheepse bierhuisruzie.

De leden van Baumgartners Beieren-partij sprongen op de publieke tribune met gebalde vuist overeind en schreeuwden protesten en dreigementen naar het hof. Baumgartner zelf, eens vice-minister-president van Beieren, stond krijtbleek en met open mond in het strafhok. Toen het kabaal bedaard was scheen „de trommelaar van Sulzemoos" uit te halen voor een laatste filipica tegen het gerecht, maar de alom gevreesde parlements-orator kon geen woord uitbrengen. Prof. Jozef Baumgartner (54), hoogleraar in de bierbrouwkunst en drager van het Grootkruis der Bondsrepubliek met-ster-en schouderband, werd ter plaatse gearresteerd en door een vierkante politieman naar de cel geleid.

Naast Baumgartner kregen nog twee Beierse politici bijna de volledige straf, die de officier van justitie had geëist. De hooghartige Max Klotz (41), voormalig fractieleider der Beieren Partij, werd veroordeeld tot twee jaar en negen maanden tuchthuis. Het geschorste parlementslid der CSU, Franz Michel, zal met twee jaar verzwaard arrest moeten boeten. De 72-jarige dr Geislhöringer, minister van binnenlandse zaken tijdens het schandaal, kreeg 15 maanden normale gevangenisstraf toegewezen. Het hof was ook betrekkelijk mild tegenover de spekslager-speelbankmanager Karl Freisehner, die met een zelfbeschuldiging het proces inleidde: een jaar en tien maanden opsluiting in een gewone cel. Baumgartner, Klotz en Michel verliezen hun civiele rechten voor vijf jaren. Geislhöringer en Freisehner zullen drie jaar het brandmerk van tweede-rangsburgers dragen. De drie zwaarst gestraften mogen hun leven lang geen eedsformule meer uitspreken. De kosten van het wekenlange proces worden over de vijf gevonisten uitgestreken.

„Onthullingen"

Alleen Karl Freisehner boog deemoedig voor de gerechtigheid. Toen de slager zijn vonnis vernam kwam er zelfs een vleug van vreugde op zijn krampachtige gezicht. Al de vorige week, in zijn „laatste woord" voor het hof, had Freisehner met veel pathos verklaard, dat hij iedere straf dankbaar aanvaarden zou: „Met mijn zware vergrijpen tegen de zedenwet heb ik een vloek over mijn gezin gebracht. Ik brand van verlangen om mijn misdaden tegen de maatschappij uit te boeten". De gestrafte politici zullen alle vier in beroep gaan tegen hun vonnissen. Zij hebben al aangekondigd, dat zij in de appelbehandeling „nieuwe, opzienbarende onthullingen" voor de bali zullen brengen.

De politieke beklaagden hadden hun „laatste woord" misbruikt voor ongehoorde aanvallen op de integriteit en de onafhankelijkheid van de rechtspraak. Geislhöringer noemde de eis van het openbaar ministerie „ten hemel stinkende monsterachtigheid". Rechtstreeks tot de officier van justitie gewend, zei de grijze politicus: „Deze jonge man heeft mij doelbewust door de drek gehaald. Dat kan een minister zich niet laten welgevallen." Baumgartner maakte het beroep op een aparte rechtsspraak voor ministers nog duidelijker. Rood van woede schreeuwde de prof: „De rechtbank tracht mij corrupties aan te wrijven. Dat is een ongehoorde behandeling voor een Beierse minister. De eis, die de officier tegen mij stelt, is onmenselijk en de Beierse staat onwaardig. Het openbaar ministerie brengt de democratie in gevaar. Ik betreur dat ten diepste." De onbeschouwen Max Klotz verweet het hof rechtsstreeks partijdigheid: „Tijdens de bewijsvoering is al duidelijk gebleken, dat deze strafkamer niet objectief tegenover de feiten en de politieke verhoudingen staat. De officier, is trouwens een ijverig lid van de CSU. Wie geeft deze man het recht om zulk een vonnis over mij te vellen?" Met verwijzing naar het nazi-tijdperk zei Klotz: „Is het al weer zo ver gekomen, dat de volgelingen der heersende macht zich aan het recht kunnen vergrijpen?"

Al die onbeheerste aanvallen der beklaagden en alle geraffineerde pleidooien van hun verdedigers hebben het requisitoir van de officier niet kunnen ondergraven. Het hof aanvaardde de bewijsvoering van het openbaar ministerie vrijwel volledig: Dubbele meineed van Baumgartner, Klotz en Michel, eenvoudige meineed en valse verklaringen van Geislhöringer.

Zakelijk betoog

President dr Wonhas motiveerde de vonnissen over de emotionele Bajuwaren met een kort en zakelijk betoog. Baumgartner was al lang voor de uitreiking der speelbankvergunningen een goede huisvriend van Freisehner geweest. Als fungerend minister aanvaardde hij in die periode voor zichzelf en zijn partij geld en geschenken van Freisehner, terwijl hij wist dat de slager naar concessies dong. Hij nam ook een deelgenootschap aan in minstens één speelbank. Al deze feiten, aldus Wonhas, zijn tijdens het proces ten genoege van het Hof bewezen. Toch verklaarde Baumgartner in 1955 en 1956 voor een parlementair tribunaal onder ede, dat hij Freisehner slechts oppervlakkig kende en dat hij nooit profijt had getrokken uit speelhuizen.

Klotz heeft op 23 mei en 16 juli 1955 in totaal voor zichzelf en de Beieren-Partij 24 000 mark geïncasseerd in ruil voor speelconcessies. De overdracht van die sommen is tijdens het getuigenverhoor bewezen. Het is ook vastgelegd, dat de verdachte kwitanties heeft getekend. Klotz pleegde dus meineed, toen hij voor het tribunaal verklaarde, dat hij nooit één penning voor speelbank-concessies had aangenomen. De schuld van Michel staat zwart op wit in de correspondentie, die deze verdachte met speelbankmanagers gevoerd heeft.

Slechte memoire

Dr Geislhöringer verleende een speelbankconcessie aan een man, Gembicki, wiens naam in het strafregister stond. Het staat vast, dat de minister vóór de toewijzing ernstige klachten over Gembicki ontving van de Beierse veiligheidsdienst. Toch verklaarde Geislhöringer korte tijd later voor het parlementaire tribunaal, onder ede, dat hem niets ongunstigs over Gembicki bekend was. Dat was meineed, of op zijn minst een valse verklaring, zei Wonhas. De oude minister tracht zich te verontschuldigen met zijn slechte memorie. Dat beroep is voor het Hof niet aanvaardbaar, aldus Wonhas: „Het is al te merkwaardig, dat Geislhöringer zich nog levendig ontlastende gesprekken herinnert, die veel verder in het verleden liggen."

Het speelbankschandaal leverde het meest opzienbarende proces op, dat Beieren ooit sinds de oorlog beleefd heeft.

Het delict zelf waarover gevonnist werd, is geen uitzondering in de grote Zuid-duitse deelstaat. Volgens het Münchener „Landeskriminalamt" zijn in 1958 207 Beieren wegens meineed en 80 wegens valse verklaring veroordeeld. Men schat dat dit een tiende deel is van alle Bajuwaren die ten onrechte of lichtvaardig een eed zwoeren.

Duitse dankbaarheid voor luchtbrug

De stedelijke regering van West-Berlijn heeft bekend gemaakt dat de burgerij een miljoen zeshonderd zes en twintig duizend mark bijeengebracht heeft om uiting te geven aan zijn dankbaarheid voor de geallieerde luchtbrug in de jaren 1948 en 1949.

Het geld zal gebruikt worden voor de financiering van studiebeurzen voor kinderen en verwanten van de een en zeventig Britse en Amerikaanse vliegers, die tijdens de vluchten naar en van de stad om het leven kwamen.

David Ben Goerion

De dokters van de Israëlische premier David Ben Goerion hebben de eerste minister minstens acht dagen volstrekte rust voorgeschreven.

In kringen van Ben Goerion is gezegd, dat de gezondheidstoestand van de Israëlische premier weliswaar geen enkele reden tot ernstige bezorgdheid geeft, maar dat het niettemin werkelijk nodig is dat de premier rust neemt.

Beierse casino's worden gesloten

(Van onze correspondent)

De vier Beierse speelbanken, die door corruptie besmet zijn, zullen zo spoedig mogelijk gesloten worden. De casino's krijgen na afloop van hun concessies (in 1965) geen nieuwe vergunningen meer. De Beierse regering doet haar best om de speelhuizen nog voor de normale sluitingstermijn dicht te krijgen.

Het vonnis over de casino's werd geveld door het kabinet van de deelstaat, dat zijn eerste zitting hield na de uitspraken in het opzienbarende speelbankproces. Munchen trilt nog na van de sensatie, die het schandaal verwekt heeft.

Pleidooi van Wereldgezondheidsorganisatie;

Geen isolement voor lepralijders

Een commissie van deskundigen van de wereldgezondheidsorganisatie (W. H. O.) heeft de aanbeveling gedaan alle wetten krachtens welke lepralijders in afzondering moeten worden gehouden, af te schaffen, en er op aangedrongen hen thuis te doen verplegen.

De commissie had een week van studie en discussies achter de rug. Zij kwam tot de slotsom dat verpleging in ziekenhuizen uit de tijd is daar, dank zij het geneesmiddel sulfone de lepra als een gewoon openbaar gezondheidsprobleem onder de ogen kan worden gezien, zoals andere besmettelijke ziekten. Zij kwam ook tot de conclusie, op grond van nieuwe informaties over de verspreiding van de ziekte, dat lepra minder besmettelijk is dan tbc en andere meer voorkomende infectie-ziekten. In het rapport van de commissie werd opgemerkt dat gezonde personen een bijzondere vatbaarheid voor lepra moeten hebben, om deze ziekte op te lopen. Ook kinderen, wier ouders aan lepra lijden, behoeven geenszins besmet te worden. De commissie drong voorts aan op toepassing van plastische chirurgie en physiotherapie om de afschuwelijke misvormingen te corrigeren. Zij merkte op dat dergelijke misvormingen door vroege behandeling kunnen worden voorkomen en ook door de patiënten te leren hoe zij zichzelf moeten verzorgen.

—*—

De Japanse minister Noboesoeke Kisji is in Tokio teruggekeerd van een reis van een maand door Europa en Latijns Amerika.

BIJ DE DOOD VAN GERMAINE RICHIER

Beeldhouwster, die vorm gaf aan de wrede verschrikkingen van de oorlog

Germaine Richier

Frankrijk verliest in haar een groot kunstenares

(Van een speciale correspondent)

Vele kunstenaars en kunstminnenden zullen onlangs getroffen zijn door de dood van Germaine Richier, de wonderlijke beeldhouwster die op zulk een aangrijpende wijze de gruwelen van de oorlog heeft weergegeven. Het is geen wonder dat zij pas na de bevrijding grote bekendheid en later grote roem verwierf met de verscheurde mensen, de angstaanjagende insektachtige wezens, de brute krachtfiguren als uit modder gemodelleerd. Zij is gestorven te Montpellier aan de Golf du Lyon in de Middellandse Zee, de stad waar zij haar eerste opleiding kreeg aan de Académie des Beaux Arts. Zij werd geboren in 1904 te Grans bij Arles en Provence en zij zou in september 55 jaar geworden zijn. Nauwelijks meerderjarig verhuisde zij naar Parijs, waar zij leerlinge werd van de grote dynamische meester Antoine Bourdelle, die op zijn beurt in de leer was geweest bij Rodin. Zo kon men spreken van een grote continuïteit in de Franse beeldhouwkunst — werd Couturier niet destijds de beste leerling van Maillol genoemd — een continuïteit, die thans jammerlijk genoeg verloren dreigt te gaan. De prestaties van de jongere Franse beeldhouwers zijn weinig opmerkelijk, al hebben Zadkine, Auricoste en Raymond Martin nog zoveel leerlingen.

Ofschoon Germaine Richier in 1936 op de wereldtentoonstelling bekroond werd met de Blumenthal-prijs, was zij in die tijd een weinig bekende figuur. Tijdens en na de oorlog (zij werkte in de jaren, toen Frankrijk bezet was, in Zwitserland) steeg haar ster met grote snelheid. Haar beelden, die telkens weer aan een barre fantasie ontsproten zijn, waren de laatste tijd schier op elke tentoonstelling te zien. Zij werd een onmisbare figuur op exposities, hield over geheel de wereld eigen tentoonstellingen en zij kreeg onderscheidingen te Sao Paulo en Venetië. Musea uit vele landen bezitten haar werk.

Enkele jaren na de oorlog exposeerde Germaine Richier voor het eerst te Amsterdam. Het was in die tijd dat ik de Arlésienne, een gedrongen donkere vrouw, van het mediterrane type, voor het eerst ontmoette. Ik herinner mij, dat zij grove schoenen droeg, en zeer krachtige maar toch verfijnde handen had. Uit haar gelaat met de brede jukbeenderen straalde dan concentratie, dan weer grote rust; de ogen in wijde stand schenen ver over je heen te kijken. Die eerste confrontatie met haar werk was een onwennige, vreemde gewaarwording. Men voelde haar uitgangsvorm — de klassieke opbouw — aan, maar ook scheen het alsof alle traditie verbrijzeld was. Loslaten deed het werk je niet meer, de bezieling, de surreële fantomen, de bezwerende gebaren van verbrokkelde vingers, de onmachtige houdingen van figuren die met hun mens-zijn geen raad schijnen te weten, de dreiging van sombere op je toekomende wezens, zijn mij steeds bijgebleven.

Het meest bekend is haar beeld „De donder", een grote staande mannefiguur, die als een half-vergane oermens dreigend nabij komt met gespreide vingers. Het beeld moet in bijzonder natte klei geboetseerd zijn, een materie die haast te onsamenhangend lijkt om er vorm aan te geven. Het typische echter is, dat het beeld bij alle druiperigheid toch heel sterk gebouwd is. Het Stedelijk Museum te Amsterdam bezit er een afgietsel van. Ook de Tauromachie is een heel wonderlijk beeld. Een eivormig open lijf wandelt op heel lange en dunnen benen, aan de hand de schedel van een grote stierekop meevoerend; die schedel is ingeslagen. Het geheel is uiterst surrealistisch en van een dwingende beklemming. „De orkaan" zou men een tegenhanger van het onweer kunnen noemen. Ditmaal betreft het een naakte vrouwefiguur, habieler gemodelleerd, maar het beeld mist die brute zeggingskracht. Ook vervaardigde Germaine Richier een kruisbeeld voor de bekende kerk te Assy. Afgietsels hiervan zijn op bijna elke internationale tentoonstelling over religieuze kunt te vinden. Het is geen wonder dat deze vrouw met haar bizarre voorstellingsvermogen dit gegeven op een aangrijpende wijze wist uit te beelden. De Christus is geen mens meer. Hij is geslagen tot een worm, zoals psalm 21 het bezingt, „versmaad door de mensen, veracht door het volk".

Niet altijd heeft Germaine Richier haar aangrijpende wijze van uitbeelding kunnen behouden; de droomwereld van manne- en vrouwefiguren werd tot een gedaanteverwisseling, de tweeslachtigheid tot een kwelling. Zij kwam tot sterke abstractie, waarbij de invoeging van haar vreemde figuren een contradictie geleek. Soms schenen haar plastieken ontsprongen uit een verziekt brein, andermaal bracht de beeldhouwster het tot steeds grotere verfijning, zodat haar kleinplastieken geleken op sieraden. Zij kende tijden van bijzonder grote produktie, soms ook scheen zij verstrikt in de problematiek. Vele jongere beeldhouwers heeft zij geïnspireerd, lang niet allen hebben haar geest begrepen, waaruit het klakkeloos nadoen in gips- en ijzerdraad geboren is, dat men symptomatisch kan noemen.

Of Germaine Richier een vernieuwster van de Europese kunst is geweest, valt nog moeilijk te zeggen. Mogelijk is zij een typische eindfiguur met in zich vele kenmerken van een verval.

„Monsieur Hulot op vakantie"

In iedere gemeenschap komt men soms typen van mensen tegen, over wie men niets anders weet te zeggen als „dat is ook een type". Het wonderbaarlijke is soms dat zo'n persoon door zijn doen en laten de aandacht van de gehele gemeenschap op zich vestigt. De ene schudt bedenkelijk zijn hoofd, een ander zal enig medelijden kunnen opbrengen, terwijl een enkeling de moed kan opbrengen zo'n iemand te waarderen door het gemak waarmee hij alle wetten der gemeenschap weet te treden. Want het typerende van zo'n type is wel het feit dat hij zich niet veel gelegen laat liggen aan wat „men er wel van denkt". Het boek „Monsieur Hulot op vakantie" geeft de geschiedenis weer van een aantal badgasten in een klein frans plaatsje, waar al deze lieden „in alle rust en deugd" hun vakantie slijten. Met de rust van de vaste gasten in het enige hotel ter plaatse is het echter al spoedig gedaan wanneer monsieur Hulot zijn plan uitvoert om ook daar zijn vrije dagen door te brengen. De goede man is zich er niet van bewust welk een verwarring hij te weeg brengt met zijn „persoonlijk" optreden. Alleen al het verschijnen van zijn auto verwekt grote opschudding bij de kolonel, de handelsman en de andere gasten, om niet te spreken van de staaltjes, die Monsieur Hulot uithaalt. De illustraties van Pierre Etaix geven het geheel een prettig aanzien. We kunnen niets anders zeggen dan dat het lezen van dit boek vol humor U prettige uren zal bezorgen, zittend op de waranda na een warme dagtaak. Monsieur Hulot is werkelijk een verfrissing naast alle andere, over het algemeen ernstige, lectuur. **D.**

Monsieur Hulot op vakantie van Jean-Claude Carriere, met illustraties van Pierre Etaix, verschenen in de Fontein-Boekerij, prijs ƒ 4,90.

Tijdens een bijeenkomst te San Francisco van de vereniging voor klinische en experimentele hypnose is door Amerikaanse en Canadese geleerden gewaagd van het geslaagd gebruik van hypnose als wapen ter bestrijding van verslaafdheid aan verdovende middelen onder de jeugd, astma en homosexualiteit.

„SRANANG TORIE"

● Janet Jagan, aan wie de Surinaamse regering in 1953 het verblijf in Suriname verbood, zal aan het einde van deze week op weg naar Europa Nickerie bezoeken op uitnodiging van de Surinaamse regering, aldus meldt het Franse persbureau AFP. Mevrouw Jagan is secretaresse van de Demerariaanse „People Progressive party". Zij heeft verklaard, dat zij tijdens haar goodwill reis de ontwikkelingen in Suriname zal bestuderen. Mevrouw Jagan zal in haar kwaliteit als minister van arbeid en huisvesting Suriname bezoeken. ● De afgelopen week werd een aanvang gemaakt met de bouw van een nieuw kantoorgebouw voor het Distrikts-Commissariaat Suriname aan de Kleine Combé. Het gebouw wordt met gelden van het Tienjarenplan opgezet door het Aannemingsbedrijf Vyent. ● De opbrengst der landsmiddelen bedroeg in het eerste kwartaal 1959 Sf. 10 760.000, tegenover Sf. 10 785.000 in het overeenkomstige tijdvak 1958. Uitgezonderd de opbrengsten der landsbedrijven. Dit jaar was de opbrenst relatief, in vergelijking met het 1ste kwartaal 1958, aanzienlijk meer bij de volgende posten: huurwaardebelasting, gestegen met Sf. 86.000 tot Sf. 140.000; retributie op bauxiet, gestegen met Sf. 109.000 tot Sf. 602.000; accijns op binnenlands gedistilleerd, gestegen met Sf. 88 000 tot Sf. 202 000; loterijbelasting, gestegen met Sf. 37.000 tot Sf. 85 000; Rij-en voertuigenbelasting, gestegen met Sf. 39.000 tot Sf. 451.000; bieromzetbelasting, gestegen met Sf. 29.000 tot Sf. 82.000. ● De minister van Economische Zaken, Dr. P. A. M. van Philips, is onlangs teruggekeerd te Paramaribo na een bezoek van twee weken aan Puerto Rico. Op zijn reis werd de minister vergezeld door de direkteur van Economische Zaken de heer R. Ferrier en de direkteur van Landbouw, Veeteelt en Visserij Ir. G. Tiggelman. Op Puerto Rico werden verschillende besprekingen gehouden met leidinggevende figuren van de „Operation Bootstrap", terwijl tal van industriële ondernemingen werden bezocht. Gedurende een bijeenkomst op de Universiteit van San Juan werd het rapport-Barton m.b.t. de industrialisatie van Suriname aan een bespreking onderworpen. Daarbij werd het woord gevoerd door de leden van de Surinaamse delegatie, die tal van inlichtingen verschaften over Suriname.

De delegatie woonde op Puerto Rico ook het onafhankelijkheidsfeest bij, waarbij de leden van de delegatie de speciale gasten waren van de Gouverneur van Puerto Rico, Dr. Munoz Marin.

Het door de minister en zijn adviseurs aan Puerto Rico gebrachte oriëntatie-bezoek zal voor de industrialisatie-plannen in Suriname van groot belang zijn. In verband hiermede zal een der eerste daden zijn het indienen van een ontwerp-landsverordening bij de Staten voor de oprichting van de Stichting Industrie Ontwikkeling Suriname.

Hollandse Nieuwtjes

● Zelfs in de dierenwereld is men soms onvriendelijk jegens elkaar. Dat ondervond enige tijd geleden een ooievaar van het dierenpark in Emmen. Bij een oefenlanding miste hij de juiste baan en kwam bij een australische emu terecht. Deze had kennelijk nog nooit iets gehoord over gastvrijheid, want hij takelde vader langpoot dusdanig toe dat die opgenomen moest worden in het hospitaal met een gebroken poot. De moeilijkheden zijn verholpen, want de ooievaar is nu in het bezit van een kunstbeen. ● De landbouwhogeschool in Wageningen maakte onlangs kennis met de nieuwe minister voor Landbouw, de heer V. Marijnen. Hij was toch in de buurt op vakantie en verenigde dus het nuttige met het aangename. Hij nam meteen een kijkje in de gebouwen en de laboratoria. ● Hoewel het aantal duiken niet bij te houden is in het Gemeentelijk Bosbad te Apeldoorn, werd wel het aantal bezoeken geregistreerd. Verleden week was mevr. Stokkerman Kerstholt nummer tweehonderdduizend. Met haar zoontje was zij in Apeldoorn op vakantie. Mooie geschenken werden haar aangeboden door de direktie, maar dat ontnam haar niet de lust om toch een koene sprong in het bosbad te wagen. ● Met de regelmaat van een klok worden de tarieven van de gemeentelijke vervoersdiensten verhoogd. Nu onderneemt de gemeente Groningen weer zo'n stap per 1 september. Zonder over te stappen moet men nu twintig cent neertellen, wil men echter onderweg op een ander voertuig overstappen dan kost dat een kwartje. Natuurlijk worden ook de abonnementen duurder. En ondanks dat alles zal het tekort nog wel zo'n vijf ton belopen. ● De Dam-Damrace van Amsterdam naar Zaandam staat in het middelpunt der belangstelling. Drie teams van van Gend en Loos proberen als eerste te eindigen, maar U behoeft niet bang te zijn dat daardoor Uw kansen verkleind worden want van Gend en Loos doet mee buiten meedinging. Ook de Bruynzeelfabrieken doen mee. Een van de vier equipes zal de afstand afleggen in een Zuidamerikaans vaartuig, dat helemaal uit Suriname moet komen. Het is vlug werken geblazen in Suriname maar men gelooft wel het zaakje te kunnen klaren. ● Den Haag is een fatsoenlijke stad, doch dat houdt niet in dat iedereen daar nu ook hygiënisch is. Een visventer bijvoorbeeld gooide zijn afval in de Daguerrestraat met het resultaat dat binnen korte tijd het ongedierte daar de huizen binnenkroop. De bewoners riepen spoedig de hulp in van de ontsmettingsdienst, die er met lysol wel raad mee wist. ● In de Simon Stevinkkazerne in Ede deed zich laatst een ongewone explosie voor. Geen munitie kwam tot ontploffing maar 't aantal slachtoffers is er niet minder om. De gevreesde T.B.C. echter brak met de kracht van een ontploffing uit en het resultaat was dat zestien militairen en negen burgers voor nadere controle na een algemeen onderzoek moesten terugkomen. De besmetting is echter niet van ernstige aard volgens de voorlichtingsdienst. ● Veel geluk heeft straaljagerpiloot, luitenant S. Volkers gehad, die vanaf de basis Leeuwarden opsteeg. Toen hij wilde landen kwam het toestel zo hard met de grond in aanraking dat het beide wielen en de tiptanks kwijt raakte. De piloot startte door en trachtte de zee te bereiken. Inmiddels was de volgende straaljager die achter het bedoelde toestel vloog zo handig om direkt de basis te waarschuwen. Luitenant Volkers kon zich in veiligheid brengen met de schietstoel en kwam twee kilometer van St. Jacobi-parochie in een weiland terecht. Het toestel zelf liep geen zware vernielingen op. Alleen zorgde het voor een krater van twintig bij dertig meter. Heel St. Jacobiparochie liep uit om het allemaal goed te kunnen zien.

—*—

Een Thailands vliegtuig met 24 mensen aan boord is na een mislukte landing op het vliegveld van Hongkong in zee terechtgekomen. De inzittenden konden weliswaar met een nat pak, maar ongedeerd het toestel verlaten. Het vliegveld van Hongkong is aan drie zijden door de zee begrensd.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

41. — Hijgend en bezweet staat Eric temiddelen van de overgebleven bemanning op het achterdek. Hij weet, dat de strijd verloren is, dat er van de piraten geen genade te verwachten is. Drie tegelijk sluipen op hem toe, hun zwaarden gereed voor de laatste slag. Dan duwt de aanvoerder hen eensklaps uit elkaar en heft de hand op.

„Gooi je wapens op een hoop, mannen", snauwt hij Erics troepje toe. „Doorvechten betekent de dood. Wees wijs."

Zwijgend gooit Eric zijn zwaard neer en geeft Svein een wenk hetzelfde te doen. De een na de ander volgt hun voorbeeld. Inmiddels is op de overige schepen de strijd ook tot een einde gekomen en met verbazing ziet de Noorman, dat de piratenschepen de drenkelingen oppikken en hen tezamen met de overwonnen bemanningen van de buit gemaakte handelsschepen aan land zetten. Hetzelfde gebeurt met de krijgers van Erics boot. Alleen de schipper, Eric, Svein en nog enkele mannen, die [illegible] bizonder onderscheiden hebben, worden apart gehouden. Dan sle[pen] de zeerovers alle voorwerpen van waarde van boord en brengen de sche[pen] ten tot zinken. In luttele uren is er van de eens zo grote vloot nog sle[chts] wat wrakhout over. Peinzend vraagt Eric zich af, wat er van de aanvoerder geworden is, als hij ineens een stomp tegen zijn schou[der] voelt. De aanvoerder der piraten staat voor hen en loert hen spo[ttend] aan.

„Svein Langtand ... Eric de Noorman ... ik heb die namen [illegible] gehoor", grijnst hij. „Wat een buitenkansje heb ik daar. Ik denk, dat het losgeld, dat de zwarte piraat voor jou vragen kan, wel meer wa[ard] is, dan de opbrengst van deze hele vloot. En er zal voor mij en m[ijn] mannen wel een aardig sommetje overschieten, geloof je niet, me[t] de Koning?"

HIPPISCH JARGON

CUADRO — Formulier of invulbiljet, dat in viervoud wordt uitgegeven.

FIJA, LINEA, CASI FIJA — Betekent een favoriet, die niet meer behoeft versterkt te worden met een ander paard.

BATACAZO — Is een paard, dat geen favoriet is, maar toch een goede kans op de overwinning maakt.

FANGUERO — een paard dat in de modder heer en meester is.

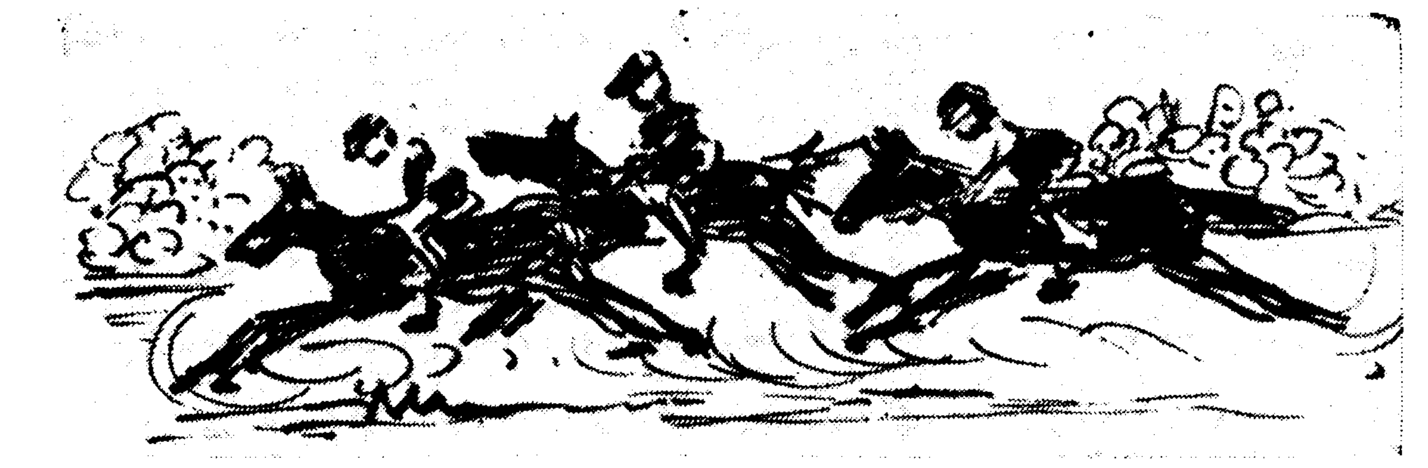
MERCADO-LIBRE — Betekent „Vrije markt" ofwel beter gezegd vele duizenden goed ingevulde cuadros, die slechts heel weinig krijgen uitbetaald.

PUNTA-PUNTA of ‚TIRO A TIRO" — Betekent, dat een paard vanaf het start-signaal de leiding op zich neemt en deze tot de eindstreep behoud.

HOMESTRETCH, CAMERA LENTA, CURVA DEL SOL en RECTA-FINAL — Betekenen: 50 tot 25 meters voor de eindstreep.

CRUZA LA META VICTORIOSO — Betekent: Met veel elan de eindstreep overdraven.

MARCADOR — Betekent: het paard, dat als vierde over

Venezolaanse cinco y seis

„Fangueros" waren heer en meester op modderige race-track

Het bedrag van 313.474,65 bolivars wordt aan DRIE cuadros uitbetaald

Voor velen, die zondag jl. een gokje in het cinco-y-seis-spel waagden en de eerste favorieten of „fijas" als de beste dravers uitkozen, werd het een teleurstelling, toen Pluvius een dag tevoren met een stortbui de race-track te „La Rinconada" in een modderpoel veranderde, zodat bovengenoemde renners bij de „fangueror" geen schijn van kans hadden. Ondanks alle handicaps is het twee eerste favorieten (Eurreko en Baba) gelukt de zege op hun naam te brengen. Bij al deze „surprises" van eergisteren was het ook geen wonder, dat slechts drie cuadros de zes winnende paarden goed hadden. Het bedrag, dat deze „gelukkige" formulieren uitbetaald zullen krijgen, is 313.474,65 bolivars. Bij de cuadros met vijf paarden, die thans 97 in totaal zijn, zullen het bedrag van 6463,35 bolivars ontvangen. Het totale bedrag bedroeg 2.798.881 bolivars.

Primera válida (1200 meter)

Dat een paard een wispelturig wezen is en dat niemand weet wat er onder die lange oren van deze draver plaats vindt, werd zondag weer bewezen, toen **JUAN GRIEGO** met jockey J. R. Ramirez, die volgens pers en radio geen schijn van kans in deze eerste race, de meeste cinco-y-seis-fans en de „maestros" te Venezuela verraste, toen hij op de negenhonderd meter de kop van de tweede favoriet Rayita veroverde en op sublieme wijze de viktorie op zijn naam wist te brengen. Als tweede ging El Guarico over de eindstreep, die met een neus verschil van Juan Griego verloor. Derde en vierde waren Rayita en Llamarada. Hycele, het paard waarin de meesten vertrouwen hadden gesteld, werd nr elf.

Segunda válida (1200 meter)

Ondanks de handicap van 58 kg. bewees de rood-bruine hengst **EURREKO** met jockey Carlos Cruz, dat hij niet voor niets van goeden bloede is, toen hij na een zeer slechte start, zich op formidabele wijze herstelde en de koplopers Cartujo en Ramillete vlak voor de finish-lijn voorbij schoot en deze tweede wedstrijd op zijn naam bracht. Ramillete en Cartujo werden nummer twee en drie. Als vierde ging Legendaria over de eindstreep.

Tercera válida (1200 meter)

Direkt na het signaal voor deze race stuurde Gustavo Avila met ferme hand onze „fija" Villa Real naar de kop, op de hielen gevolgd door Monte Alban, Solariego en Dos de Bastos. De cinco-y-seis-enthousiasten, die de wedstrijd gevolgd hadden, hebben toen kunnen vernemen, met wat voor een gemak onze „fija" een voorsprong op de andere paarden wist te behalen. Het bijna onmogelijke gebeurde echter honderd meter voor de eindstreep, toen de onweerstaanbare, door energie gedreven **DOS DE BASTOS** met jockey Walter Carrion met volle zeilen onze „fija" voorbij schoot en de viktorie met alle fanjes op zijn naam wist te plaatsen. Met deze zege van de zoon van „Free World" werden de meeste cuadros al waardeloos, want niemand dacht, dat na de zege van Juan Griego in de eerste race, nog zo'n grote verrassing zou plaats vinden, waar Nikolai en Villa Real de beste kansen maakten volgens de „maestros" in deze tercera válida. Onze „fija" werd dan nummer twee. Derde en vierde waren Solariego en Nikolai.

Cuarta válida (1400 meter)

Mejico II en Compadre II, de twee favorieten van deze vierde race, hebben geen gehoor gegeven aan favoritisme en hebben ook danig de gehele wedstrijd gefaald. Het paard **IMPRESOR** met jockey Carlos Marquez, dat de vorige week zaterdag op zeer gemakkelijke wijze de zege op zijn naam wist te brengen, had enige moeilijkheden in deze vierde race, toen hij na een zeer prachtige start op de achthonderd meter gesloten werd door Torneo, El [illegible] en Carver. Veel is er echter niet [illegible] beurd, want op prachtige wijze [illegible] stelde hij zich om toch de race [te] winnen. Tweede was Ballet; de[rde] en vierde waren Torneo en Mejico.

Quinta válida (2400 me[ter])

De hoofdschotel van de middag [illegible] ongetwijfeld deze vijfde race, [illegible] Pico Blanco, Caboto, Brisco en [illegible] seo voor de nodige sensatie zorg[den]. Het was een zeer fraaie en spanne[nde] race, toen aan de eindspurt Mac[illegible] Pico Blanco en Caboto nek aan [nek] om de kop vochten. Het is [illegible] **CABOTO** met jockey Luis Bol[illegible] na een enorme sprint gelukt [illegible] rivalen van zich af te schudden, [illegible] zo als de winnaar uit de bus te[voorschijn] te komen. Tweede werd [illegible] cuto; derde en vierde waren [illegible] Blanco en El Payuca.

Sexta válida (1200 me[ter])

Deze laatste race, die speciaal [illegible] „criollos" van kategorie D bere[illegible] werd, is op grootse wijze door [illegible] grote favoriet **BABA** met joc[key] Julian Rios gewonnen. Deze mer[rie], die vanaf de start de leiding op [zich] had genomen, behaalde een „pun[ta-]punta"-overwinning op zijn rival[en]. Tweede werd Costa Azul; derde [en] vierde Gradara II en Princesaleg[illegible]

Tenniskampioenschappen op de Mets-banen te Scheveningen. De kam[illegible] van Nederland had een zware partij tegen R. Kuypers. Pas in de [illegible] set wist hij door een paar fouten van Kuypers te winnen. W. Maris [illegible] en R. Kuypers verlaten de baan.

C. O. RICHARDSON vraagt eilandsraad intrekking van zijn chauffeursvergunning ongedaan te maken

Oranjestad. — Naar aanleiding van de zaak tegen chauffeur Richardson, terzake de tijdelijke intrekking van zijn huurautovergunning schrijft het Bestuurscollege onder meer het volgende aan de Eilandraad:

Wij hebben de eer U hiernevens aan te bieden het beroepschrift dd. 12 augustus 1959 van de heer C. O. Richardson tegen het besluit van ons college dd. 29 juli 1959 no. 1032 tot tijdelijke intrekking van zijn huurautovergunning.

Wij mogen daarbij aantekenen: *Op 18 december 1958 diende een Amerikaans echtpaar bij het Hoofd van het Toeristenbureau een klacht in, dat de huurauto-chauffeur Calvin Richardson hen voor een rit van Basi-Ruti naar het vliegveld f. 12.— had gevraagd, terwijl het tarief hoogstens f. 6.— toelaat. Bovendien bleek, dat het echtpaar de vorige dag aan dezelfde chauffeur een bedrag van $ 8.— had moeten betalen voor een rit van Basi Ruti naar het vliegveld via het „shopping-centre". (Het tarief voor een rit Basi Ruti — Oranjestad bedraagt f. 6.—, voor een rit van Oranjestad naar het vliegveld f. 3.—; wachttarief f. 0.50 per kwartier).*

Het Hoofd van het Toeristenbureau gaf deze klacht door aan ons College, daarbij aantekenende, dat het echtpaar toevallig was vergezeld van een vertegenwoordigster van een Amerikaans reis-agentschap en dat er reeds vele klachten van dezelfde strekking waren binnengekomen, zonder dat deze door betrokkenen zelf waren ingediend, waardoor het niet mogelijk was geweest tegen Richardson op te treden.

Naar aanleiding van de klacht van vorenbedoeld Amerikaans echtpaar werd door de Politie proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van artikel 18 van de Eilandsverordening Openbaar Personenvervoer met motorrijtuigen Aruba 1953. Als gevolg van dit proces-verbaal betaalde Richardson een transactie-boete van f. 75.—.

Daarna werden de stukken in handen gesteld van de Commissie Openbaar Vervoer; vanwege de commissie werd Richardson op 30 januari 1959 gehoord.

In haar rapport dd. 9 mei 1959 aan het Bestuurscollege stelt de Commissie dat haars inziens aan onverantwoordelijke praktijken als de onderhavige van meet af aan paal en perk moet worden gesteld.

Ons Bestuurscollege, van mening zijnde dat een gevoelige straf geboden was, tevens als waarschuwing voor anderen, besliste bij besluit van 29 juli 1959 no. 1032 tot intrekking van de vergunning van de heer Richardson voor drie maanden, ingaande 1 augustus 1959.

Ons besluit werd de betrokkene op 29 juli jl. per aangetekende brief toegezonden en door hem op 30 juli 1959 in ontvangst genomen.

Het verzoekschrift luid als volgt:

Geeft eerbiedig te kennen,

Calvin Oliver Richardson, taxichauffeur, wonende op Aruba Wilhelminastraat No. 113,

dat hij bij Uwen Raad in beroep wenst te komen van het Besluit van het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba, dd. 29 juli 1929No. AZ 1032, in afschrift hierbij gevoegd, krachtens welk besluit de huurautovergunning H. 23 ingevolge de „Eilandsverordening openbaar vervoer met personenrijtuigen Aruba 1953" ten name van eiser is ingetrokken, voor de duur van drie maanden,

dat toch appellant zich door dit besluit gegriefd voelt en bezwaard.

dat appellant, salve omne reverentia, van mening is dat de opgelegde straf niet in verhouding staat tot het in de beschikking gewraakte feit, zekerlijk niet nu appellant voor de eerste maal voor zodanig feit wordt bestraft.

dat het gebruikelijk is de „first offender" af te doen met een voorwaardelijke straf omdat zodanige straf in zich de waarborg tegen het intreden van een recidive bevat,

dat, een intrekking van de vergunning van appellant, voor de tijd van drie maanden, betekent een inkomensverlies van Cfl. 1250.— voor appellant, hetgeen deze onmogelijk kan dragen,

dat, voor zoveel nog nodig, appellant stelt:

dat het feit heeft plaats gevonden op 17 december 1958, appellant terstond tegenover het Hoofd van het Toeristenbureau erkend heeft dat hij beter niet gehandeld had als hij heeft gehandeld en op 11 april 1959, deswege vervolgd, ene dusgenaamde transactieboete ad Cfl. 75.— heeft betaald,

dat appellant niet is gehoord door de voltallige Commissie bedoeld in art. 1 sub 1 van bovenvermelde verordening, welk verhoor imperatief is voorgeschreven in art. 9 lid 2,

dat appellant alreeds gestraft is door het opleggen van een geldboete, dat ruim 8 maanden na het gepleegde feit — na het openen van het Aruba Carribean Hotel — het Bestuurscollege appellant straft, aldus de indruk wekt dat het gepleegde feit — waaraan ten zijde van het plegen daarvan in tegenstelling met de aangevallen beschikking, geen ruchtbaarheid is gegeven — samenhangt met de opening van het Hotel alzo symptomatisch is voor de toename van het touristenverkeer daardoor,

dat aldus de „timing" van de straf eerder geschikt is te dienen tot afschrikking van de toeristen dan tot afschrikking van de andere houders van huurautovergunningen,

dat voorts verzoeker van 5 augustus te omstreeks 11 uur in de ochtend tot en met 8 augustus 1959 te omstreeks 11 uur in de ochtend geen passagiers heeft kunnen vervoeren, zijnde hem op 5 augustus zijdens de Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba door enen in uniform geklede en in een dienstwagen ten huize van appellant arriverende hoofd agent van politie aangezegd dat hij, gezien de beschikking a quo, geen passagiers mocht vervoeren,

dat toch ook deze feiten dienen mede te wegen voor ene strafbepaling.

Dat ten slotte appellant, met alle verschuldigde eerbied, onder de aandacht van Uwen Raad wenst te brengen dat hij, juist in verband met de bevordering van het touristenverkeer, zich de uitgave heeft getroost van het aanschaffen van een Cadillac als huurauto teneinde de van de luchthaven of van de haven naar het Aruba Carribean Hotel te vervoeren toeristen alreeds zich te doen aanpassen aan de sfeer die zij alsdan aldaar zullen aantreffen.

REDENEN, waarom appellant Uwen Raad eerbiedig verzoekt de beschikking waartegen beroep te vernietigen althans te wijzen als Uwen Raad in goede justitie zal vernemen dat het behoort.

't Welk doende enz.

Aruba. 12 augustus 1959

w.g. Calvin Oliver Richardson.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 15. Tel.: 1233.
Dinsdag 18 augustus 1959.
Bioscopen:
De Veer 8.30 uur:
„Las mil y una noches". (Spaans) ... Antonieta Pons, Oscar Pulido. 18 jaar.
Rialto 8.00:
„El Cañon". (Spaans) Flor Silvestre, Miguel Aceves Mejia, Sonia Furio. 18 jaar.
Principal 8.00 uur:
„Yo a da la hija del corsario negro". (Italiaans met spaanse tekst) May Britt, Marc Laurence. Titelgevecht Johansson-Paterson.
Aurora 7.30 uur:
„The wild frontier". Allan Rocky Lane, Jack Holt. Alle leeftijden.
Savaneta 7.30 uur:
„Mister rock and roll". Allan Freed, Rocky Graziano. Alle leeftijden. 18 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica del Pueblo. Tel.: 1253.
San Nicolas: Botica Central: Tel.: 5119.

Nieuwe boeken in de leeszaal

Oranjestad — In de Openbare leeszaal zijn tal van nieuwe boeken in omloop gebracht. Het betreft dit keer vooral engelsen, nederlandse romans. In verband met de vakantie zijn er ook tal van nieuwe kinderboeken in de kinderbibliotheek.

Aruba Caribbean Hotel kreeg nieuwe Manager

Oranjestad — Gistermorgen werd door de heer Morris R. de Woskin president van Condado Caribbean Hotels Inc., exploitante van het Arubaanse Glamourhotel medegedeeld, dat een nieuwe manager is aangesteld.

Het is de heer Edward W. Jacks, een man met 28 jaar ervaring in het hotel en restaurant bedrijf. De afgelopen zes jaar was hij manager van de Standard Club te Chicago. Tevoren was de heer Jacks assistant van de vice president van Inter Continental Hotel Corporation en was belast met de voorbereidingen van de opening van het Del Lago hotel te Maracaibo en Tamanaco in Caracas. De heer Jacks was vroeger president van de Hoosier Restaurant Company te Chicago. Hij begon zijn carriere als Bellman van het Harrison hotel te Chicago Dat was in 1931. In vier jaar tijd werkte hij zich daar op tot manager. Hij is een lid van de Club Managers Vereniging van Amerika van de Greater Chicago Hotel Association en van de South Shore Country Club te Chicago.

De heer en mevrouw Jacks arriveerden hier eergisteren. Zij hebben een gehuwde dochter in Chicago en zijn de gelukkige grootouders van drie kleinkinderen. Dit laatste zou men hen niet aanzien. Zij stralen als het ware vitaliteit uit en waren diep onder de indruk van de pracht van het hotel en de eerste dag al viel hen de charme op van de Arubaanse bevolking en de grote hartelijkheid waarmee zij werden ontvangen.

Radioprogramma voorlichtingsdienst

Oranjestad — Vanavond om half zeven wordt door de voorlichtingsdienst, zowel via Radio Kelkboom als Voz di Aruba een interview verzorgd met enkele jongelui die op Aruba met vakantie zijn en in Europa op school zijn of studeren. Dit interview is vooral ook belangrijk voor wie straks voor de eerste keer naar het buitenland trekken voor verdere scholing.

BASEBALL

Oranjestad — In de A klasse baseball werd een wedstrijd gespeeld tussen de Aruba Giants en La Salle. Aruba Giants wonnen met 5-1. Woensdagavond wordt de laatste competitiewedstrijd van het seizoen gespeeld. Dat is tussen Heinekens en Aruba Giants. Santa Cruz Stars wist reeds beslag te leggen op het kampioenschap. Heinekens en de Giants zullen om de tweede plaats strijden.

Sportweek in Centro Apostolico en Juventud Christian

Oranjestad — Van 17 tot 24 augustus wordt door een sportcommissie gevordm door lede nvan CAA en Juventud Christian een sportweek georganiseerd. Het programma werd gisteravond geopend met een volleybal ontmoeting, waarbij de eerste bal werd uitgeworpen door Sportkoningin Nilda Croes.

Op 19 Augustus volgen in de gymnastiekzaal van het Mariacollege ex Scrabble ontmoeting voor damesteams en damwedstrijden voor dames en heren.

20 augustus 7.30 uur. In de gymnastiekzaal van het Mariacollege Domino voor dames en heren.

21 augustus, 7.30 uur, (Mariacollege) Pingpong voor dames en heren.

22 augustus 9 uur. Hersengymnastiekwedstrijd welke zal worden uitgezonden door Radio Kelkboom.

Maandag 24 augustus 7.30 uur. Volleybalwedstrijd voor dames (St. Dominicuscollege).

Boy van Putten terug uit Amerika

Oranjestad — De bekende Arubaanse sportsman Roy van Putten, keerde in gezelschap van zijn echtgenote en drie kinderen terug uit de Verenigde Staten, waar hij aan een sportinstituut te Springfield een opleiding volgde voor sportleraar.

De familie werd allerhartelijkst door een grote schare van familieleden en vrienden ontvangen. De sportkoningin overhandigde aan mevrouw van Putten een fraaie bouquet bloemen. Over enkele dagen zal de heer van Putten hier zijn werkzaamheden als sportinstrukteur beginnen.

Virginia Hobson kreeg tal van opdrachten

Oranjestad — Naar aanleiding van de tentoonstelling van werken van de nederlandse schilderes Virginia Hobson, kreeg zij op Aruba tal van partikuliere opdrachten voor portretten. Zij komt dezer dagen regelmatig naar Aruba. Wie haar alsnog wil bereiken kan telefoon 1233 opbellen.

VOETBAL

Oranjestad — Pova versloeg het voetbalteam van Juvenil Noord met 4-2. In de A-klasse versloeg La Fama het team van Trappers met 4-0. Riverplate versloeg Union met 2-1. In de B-klasse speelden Estudiantes en Dos Caminos gelijk met 2-2.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — Mejuffrouw Alvin vond in de Schelpstraat een gouden kettinkje. Zij deponeerde dit aan de wacht.... Hans de Graaf van de Awakatistraat vond een leesbril.... Mevrouw Loonstra verloor een gouden horloge, vermoedelijk bij het zwembad van het Aruba Caribbean Hotel.... Een vrouw werd aangehouden, verdacht van het stelen van een geldsbedrag van ƒ 40.— van een andere vrouw.... Twee mannen gingen achter slot, verdacht van een inbraak in een bar, waar zij geld, whiskey en sigaretten meenamen.... Kwajongens plaatsten grote keien op de weg, ter hoogte van Brazil. Tenminste een automobilist reed hier tegen op.... Een onderzoek wordt ingesteld naar een aantal botsingen die met een jeep gemaakt werden... Eerst tegen een boom bij Santa Cruz en daarna tegen de koraalmuur van het huis Sta. Cruz 172. De jeep zelf trof men achter een bar. De bestuurder zei niets te weten van enige beschadiging.... De bestuurder van een andere auto vertelde niet te weten hoe het gekomen was dat hij tegen de muur van het huis Emmastraat 6b was gebotst. De schade was, vooral aan de auto aanzienlijk. Mogelijk dat hier overmoedidheid in het spel was.... Drie heren, van wie er een onder invloed was, raakten in de Nassaustraat slaags. De beschonkene werd voorlopig ingesloten.... Een andere man kwam zich beklagen omdat een vriend hem mishandelde en zijn kleren aan flarden scheurde.... Op Washington vlogen een dame en een heer elkaar in de haren. Het liep uit op stokslagen en de vrouw liep een diepe verwonding op aan het hoofd... Een andere vechtersbaas werd aangehouden omdat hij op het werk, tijdens een twist met een hamer had gegooid. Iemand die niets met een ruzie daar te maken had, kreeg de hamer tegen zijn hoofd. Hij werd in het hospitaal behandeld.... Met een vetpot van DOW als vuurmaker, stookten jongelui uit Dakota in de Awakatistraat een vuurtje. De brandsweer kwam er aan te pas om het te doven.... In de Village werd een overval gedaan in verband met dobbelen om geld. De spelers namen tijdig de benen en de politie kon slechts wat achtergelaten geld in beslag nemen.... Een man die beschonken was, koos als rustplaats een op het trottoir van de Kamerling Onnesweg geparkeerde auto. Hij ging er pas weer uit, toen de politie hem hier met vaste hand bij hielp. Achter de wacht werd hem logies geboden.... In de omgeving van het Cultureel Centrum werd een aantal jongens verboden een vlieger op te laten. Dit in verband met mogelijke hinder van het luchtvaartverkeer.... In de Theaterstraat werd aan knapen verboden om vuurwerk af te steken.... Wachten tot Kerstmis, was het parool..... Een man werd aangehouden, verdacht van het overtreden van de wet op verdovende middelen....

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 11 augustus werd geboren: Marjoril Marystella, dochter van de heer en mevrouw N. Gamarra-Henriquez — Siribana 11.

Op 14 augustus Benjamin Rudolf zoon van de heer en mevrouw P. Boekhoudt-Petrochi — Ponton 53.

Op 16 augustus Magda Azucena, dochter van de heer en mevrouw L. Thijzen-Harms — Rooi Master 10A.

EISENHOWER'S GROTE KANS

(Vervolg van pagina 1)

trokken partijen zich te beweren, dat van een voortreffelijke verstandhouding mocht worden gesproken. Niet zodra waren de besprekingen verzand in een ongelukkig gesteld slotcommuniqué, of de waarheid bleek maar al te duidelijk: de westelijken waren het vaak beslist oneens geweest in hun gesprekken met Gromyko.

Toen pogingen in het werk werden gesteld om Génève als een bittere nachtmerrie te vergeten, hoorde men hier en daar de roep tot hermobilisatie van de westerse eenheid. Er zou een rondetafelconferentie moeten komen onder auspiciën van de Nato of van de Verenigde Naties of van.... niets, maar eindelijk zou men moeten weten waar in het westen de schoenen wrongen. Van die besprekingen is niets gekomen. Wel gaat Adenauer naar Londen, wel overweegt De Gaulle een reis naar Bonn en wel zal president Eisenhower alle politiek-belangrijke kopstukken met een visite vereren, waarbij hij zeker zal polsen waar het venijn van de onenigheid schuilt. Maar er zal geen bespreking van alle westerse ministers of staatshoofden gezamenlijk zijn.

Verschillende malen is komen vast te staan, dat Nikita Chroesjtsjef bevreesd is voor het Nato-orgaan; steeds weer wanner dit gezagsorgaan tekenen van uitbreiding vertoont, gaat de Russische eerste minister fulmineren of dreigen. De laatste voorbeelden zijn Griekenland en Turkije die akkoord gingen met de aanleg van Nato-bases in hun land. Van ontzag van Chroesjtsjef zal niet zo veel meer overblijven als hij ervaart, dat de partijen het onder elkaar niet steeds geheel en al eens zijn en ook niets verrichten om de eensgezindheid te herstellen.

Nu Eisenhower binnenkort naar Europa vliegt, zou er een buitengewone kans zijn om de hoofden der Nato-landen bij elkaar te brengen en in een buitengewone vergadering de wrijfpunten aan een mogelijkheid tot oplossing te toetsen De Amerikaanse president heeft laten weten, dat hij bereid is met de voorzitter en de sekretaris van de Noordatlantische Verdrags Organisatie te spreken, maar dat is niet voldoende. Ter definitieve beëindiging der bestaande geschillen is een voltallige vergadering de aangewezen weg.

Want het is bij die geschillen, dat de Rus garen spint; een vermindering der Nato-eenheid zal de macht der tegenpartij doen toenemen. En dat moet zeker worden voorkomen!

Aardschok in Zuid-Formosa kost achttien mensenlevens

In de streek van Hengtsjoen en Pingtoeng in het uiterste zuiden van Formosa, zijn 18 mensen om het leven gekomen en 43 gewond als gevolg van een aardschok, die zich zaterdag heeft voorgedaan. 506 Huizen zijn verwoest en 633 beschadigd.

—o—

Op dertig augustus begint in Keulen de zesde internationale herenmodeweek, waaraan 235 firma's uit elf landen, ook Nederland, deelnemen.

In November begin gemaakt met „luchtwagen"

Iets hogere prijs dan conventionele auto

De Curtiss-Wright Corporation heeft medegedeeld in november een begin te zullen maken met de produktie van een 'lucht-auto', een voertuig zonder wielen dat zich op een kussen van samengeperste lucht over land of water voortbeweegt.

De auto toont enige gelijkenis met de 'Ducks', het vroegere amfibievoertuig van het Amerikaanse leger, heeft geen wielen, evenmin als een overschakeling of koppeling, en beweegt zich op een hoogte van 15 tot 30 centimeter boven de begane grond. De lengte is ruim 6 meter, en de breedte bijna 2,5 meter. De auto, die twee motoren van tezamen 300 pk zal krijgen, kan een maximum snelheid ontwikkelen van ongeveer 100 km per uur, en biedt ruimte aan vier passagiers. De wagen kan worden gereden door iedereen, die een gewone auto kan besturen.

Curtiss-Wright maakte niet bekend hoeveel de wagen zal kosten alleen werd gezegd dat de kosten iets hoger zullen zijn dan die van de conventionele personenauto.

De Pakistaanse regering heeft bekendgemaakt dat zij „een groot aantal" ambtenaren en anderen in staat van beschuldiging zal stellen die Pakistan voordat het leger in oktober van het vorige jaar aan de macht kwam, aan de rand van de afgrond hebben gebracht. President Moehammed Ajoeb Khan heeft drie speciale rechtbanken in het leven geroepen.

K.V.P.-perikelen

zitter en bestuur als zodanig nooit een belediging kan zijn.

Dit en niets anders doet o.i. ter zake. Onze collega van „La Union" doet er heel goed aan, dit nog eens te overwegen. Laat hij niets schrijven dan na zich twee (of meer) keer bedacht te hebben om zijn lezers en (naar vorm en inhoud) vaag en onbegrijpelijk betoog te besparen. Een kreet als „flauwe kritiek" doet de zaak geen goed, zeker niet als blijkt, dat volgens de schrijver van „La Union" het in eerste instantie zou moeten gaan over wat de N.V.P. zou gedaan hebben als..... en de vraag of er N.V.P.-infiltratie was. De meest elementaire logika is hier zoek.

De enige vraag, die zo spoedig mogelijk eerlijk moet beantwoord worden is in goed Nederlands kortweg: heeft de voorzitter open kaart gespeeld en de consciëntieuse beraadslagingen over de politiek van zijn partij wel of niet mogelijk gemaakt? Het daartoe strekkende verzoek van de algemene ledenvergadering in de vorm van een instelling van het „congres" was ongetwijfeld bindend en beslissend voor de voorzitter.

Tafeltenniswedstrijden in club C.P.N.

Briljant spel van Humphrey Haimé brengt Spes Patriae 5 - 4 zege op Millionarios

Curacaose clubkampioene lijdt eervolle nederlaag

In klub C.P.N. te Dominguito werd gisteren de tafeltennis-ontmoeting tussen Los Millionarios, klubkampioen van Curaçao, en Spes Patriae, klubkampioen van Suriname, verspeeld. Het team van de gasten wist een 5—4 zege te boeken op Los Millionarios in enkele spannende en fraaie wedstrijden, waarvan het slechts matig opgekomen publiek ten volle heeft kunnen genieten.

Voor Los Millionarios was dit verlies biezonder eervol, daar over het algemeen werd verwacht, dat het Surinaamse kampioensteam op gemakkelijke wijze aan de zege zou komen. Spes Patriae heeft echter hard voor de overwinning moeten vechten. Dit wordt niet alleen bewezen door de krappe 5—4 stand, doch vooral door het feit, dat niet minder dan vijf van de negen wedstrijden in drie sets moesten worden beslecht.

Indien Meyer zijn nonchalance enigszins in toom had weten te houden en Bakhuis en Vlieg een agressiever speltype hadden weten op te brengen, zou de stand eens heel anders hebben kunnen zijn!

Eigenlijk was de strijd na zeven partijen reeds beslist. Want toen had Spes Patriae een 5—2 voorsprong kunnen nemen en reeds op de overwinning beslag weten te leggen.

Los Millionarios bracht de laatste twee wedstrijden op haar naam, zodat de einduitslag 5—4 werd. Het dubbelspel tussen Bakhuis-Vlieg en de gebroeders Haimé eindigde in een Curaçaose zege, doch daar deze wedstrijd vriendschappelijk was en niet meetelde in de totale stand, bleef het 5—4 voor Spes Patriae.

Van de Surinaamse spelers was Humphrey Haimé de uitblinker. Niet alleen bleek hy technisch een zeer sterk speler te zijn, maar hij beschikte tevens over een dosis taktisch inzicht, waardoor het mogelijk was, dat hij twee praktisch verloren partijen toch nog in winst kon omzetten.

De beste wedstrijden van de avond waren die van Bakhuis en Meyer tegen H. Haimé. Het had niet veel gescheeld of Meyer had voor de verrassing van de avond gezorgd en de Surinaamse semi-kampioen een nederlaag toegebracht. Na de eerste partij met 21—18 voor zich te hebben opgeëist, verloor Meyer — ondanks een grote voorsprong in het begin — de tweede partij met 19—21. In de beslissende partij won Haimé gemakkelijk met de score van 21—12.

De wedstrijd tussen H. Haimé en Hildo Bakhuis was een zenuwslopend duel. Zonder moeite maakte Haimé er 1—0 van, doch Bakhuis haalde in de tweede wedstrijd een haast onmogelijk in te halen achterstand in en maakte de stand gelijk door een 22—20 zege. In de derde partij had Bakhuis op gegeven moment een voorsprong van ruim negen punten (15—6), maar zag toch nog kans deze partij en dus de wedstrijd te verliezen.

In het laatste treffen van de avond het dubbelspel, waren de Curaçaose spelers ongenaakbaar. Bakhuis en Vlieg voerden regelmatig de score op en wonnen in twee sets: 21—15 en 21—13.

Bij Los Millionarios wonnen Bakhuis en Vlieg ieder twee wedstrijden, terwijl zij er ieder één verloren. Meyer kwam niet tot winst en verloor al zijn wedstrijden, ofschoon zijn spel vaak tot grote hoogte kwam.

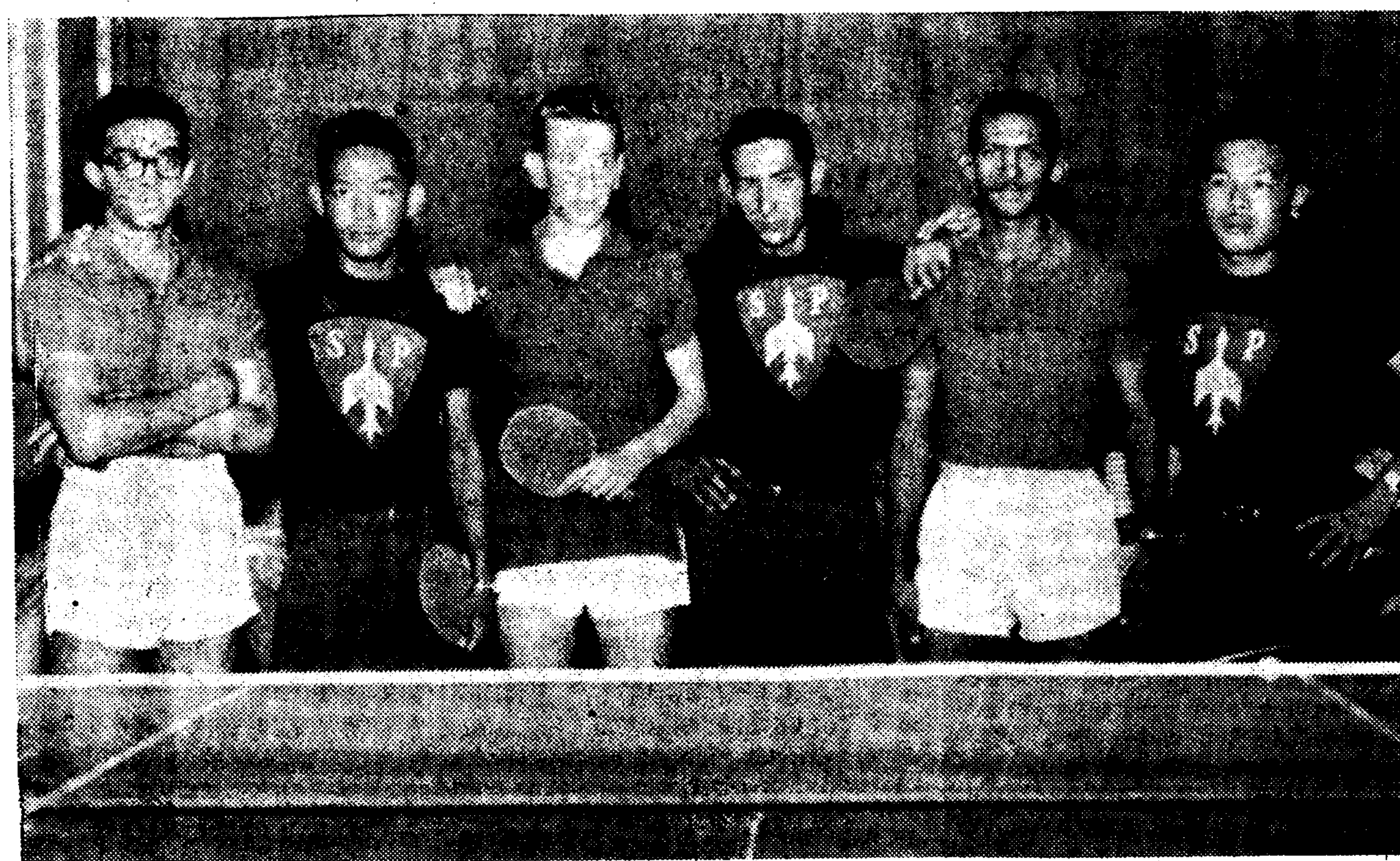
Van Spes Patriae won Humphrey Haimé alle partijen. R. Emanuels en E. („Tjoek") Haimé wonnen één en verloren twee wedstrijden.

Tijdens de wedstrijden bood Hildo Bakhuis, aanvoerder van Los Millionarios, captain Haimé een zeer fraai geschenk aan.

Hedenmiddag vertrekken de Surinaamse spelers naar Aruba, waar zij eveneens enkele wedstrijden zullen spelen.

De volledige uitslagen van gisteravond waren als volgt:

Spes Patriae — Millionarios			
1. E. Haimé — Bakhuis: 13—21, 14—21	0	—	1
2. Emanuels — Meyer: 21—19, 19—21, 21—12	1	—	0
3. H. Haimé — Vlieg: 16—21, 26—24, 21—16	1	—	0
4. E. Haimé — Meyer: 18—21, 21—13, 21—19	1	—	0
5. H. Haimé — Bakhuis: 21—14, 20—22, 23—21	1	—	0
6. Emanuels — Vlieg: 14—21, 7—21	0	—	1
7. H. Haimé — Meyer: 18—21, 21—19, 21—12	1	—	0
8. E. Haimé — Vlieg: 15—21, 16—21	0	—	1
9. Emanuels — Bakhuis: 19—21, 15—21	0	—	1
Eindstand:	5	—	4

De spelers van Los Millionarios en van Spes Patriae, die gisteren tegen e kaar uitkwamen. Van links naar rechts: Dito Vlieg, Ewald Haimé, André Meyer, Renold Emanuels, Hildo Bakhuis en Humphrey Haimé.

K.L.M.-er in Colombia slaat de hand aan zichzelf en zijn gezin

Vrijdag heeft in Bogota de 36-jarige administrateur van de KLM voor Colombia, de heer A. de Kreek zijn 32-jarige echtgenote en zijn beide kinderen, de tienjarige Miriam en de zevenjarige Ronny met revolverschoten gedood. Daarna heeft hij zichzelf een kogel door het hoofd gejaagd. Het drama werd pas zondag ontdekt, toen een vriend van de familie de Kreek, toen hij geen gehoor kreeg bij het huis, een ruit van de slaapkamer insloeg en nadat hij naar binnen geklommen was, het stoffelijk overschot van de heer en mevrouw de Kreek en van de beide kinderen vond.

Omtrent het motief tast men volledig in het duister. De politie neemt aan, dat de heer de Kreek in een vlaag van waanzin heeft gehandeld.

—x—

De bekende Spaanse stierenvechters Luis Dominguin en Antonio Ordonez, die vorige week bij stierengevechten ernstig werden gewond zullen waarschijnlijk binnenkort weer optreden.

Baseball - roundup

American League:

Een sacrifice-fly van Lou Berberet bracht in de zesde inning de winnende run binnen voor de Detroit Tigers, die de Cleveland Indians met 5-4 versloegen. De winnende pitcher was Paul Foytack (11-10) en de verliezer Gary Bell (13-10). Rocky Colovito (35) sloeg een homer voor Cleveland en Charley Maxwell (26) voor Detroit.

De stand in de American League:

Chicago	69	45	-
Cleveland	67	50	3½
New York	58	59	12½
Baltimore	57	58	12½
Detroit	58	60	13
Kansas City	55	62	15½
Boston	54	63	16½
Washington	48	69	22½

National League:

De Milwaukee Braves wonnen de eerste wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de Los Angeles Dodgers met de score van 8-1. Winnaar was Bob Buhl (10-8) en de verliezer was Sandy Koufax (6-3).

Joe Adcock (17), Eddy Matthews (34) en Hank Aaron (31) hadden homers voor de Braves en Wally Moon (10) voor de Dodgers. Los Angeles won de tweede wedstrijd met 4-3. Winnaar was John Podres (10-7), verliezer Bob Rush (5-4). Don Zimmer (4) had een homerun voor de Dodgers.

De San Francisco Giants wonnen met 6-5 van de Cincinnati Redlegs. Stu Miller (7-6) won en O'Toole verloor (2-7).

Pittsburgh versloeg Chicago met 7-6. Ernie Banks sloeg zijn 37e homerun en leidt thans de Mayor Leagues.

De St. Louis Cardinals wonnen van de Philadelphia Phillies met 5-4. Mizell (12-7) was de winnaar en Semproch (3-9) verloor.

De stand in de National League:

San Francisco	67	50	-
Los Angeles	65	54	3
Milwaukee	63	54	4
Pittsburgh	59	59	8½
Chicago	57	59	9½
Cincinnati	56	63	12
St. Louis	56	64	12½
Philadelphia	49	69	18½

—*—

ATLETIEK

De jaarlijkse internationale marathon van Enschedé (42.195 km.), die zaterdag is gehouden, is gewonnen door de Tsjech Pavel Kantorek in 2 uur 26 min. 48 sec. 2) Ken Pawson (Groot-Britannië) 2.27.45; 3) Gruber (Oostenrijk) 2.31.28 en 4) en kampioen van Nederland Piet Bleeker (Lycurgus) 2.35.58.

Geschiedenis maken

De „New York Daily News" heeft felle kritiek geleverd op een Hongaarse film over de opstand van 1956 die op het Moskouse filmfestival wordt vertoond. De film, die ervan uitgaat dat de rebellen sluipmoordenaars en fascisten waren en dat Hongaarse soldaten en communisten de opstand hebben neergeslagen terwijl de Russen er weinig mee te maken hadden, is een schoolvoorbeeld van communistische geschiedvervalsing, aldus het blad, dat de vraag stelt of deze film ooit in Hongarije zal worden vertoond".

Trujillo biedt Haiti steun aan tegen aanvallen

De Haitiaanse minister van buitenlandse zaken op de inter-Amerikaanse conferentie in Santiago heeft verklaard, dat het groepje invallers, dat de vorige week op de Zuidhaitiaanse kust was geland, uit Cubanen bestond. Deze zouden echter op instignatie van de Dominicaanse republiek aan land zijn gegaan, om Cuba in een slecht daglicht te stellen. Van Dominicaanse zijde is op deze verklaring heftig **gereageerd. Maandagavond** heeft echter president Trujillo van de Dominicaanse republiek president Duvalier van Haiti steun aangeboden tegen invallers.

Vluchteling geen z[illegible] Imre Nagy?

In Washington wordt er st[illegible] etwijfeld dat de jonge Hong[illegible] uit Zuid-Slavië in Italië is a[illegible] nen en daar verteld heeft, Miklos Nagy heet en een zoo[illegible] le terechtgestelde Hongaarse [illegible] Imre Nagy, inderdaad de w[illegible] spreekt.

De Italiaanse autoriteiten [illegible] mevrouw Maleter in de Ve[illegible] Staten opgebeld, maar zij ze[illegible] nooit een zoon van Imre Na[illegible] gekend en dat ze betwijfeld[illegible] kinderen had. Ze zei dat [illegible] jaar geleden in Amerika ee[illegible] gaarse vluchteling had ontm[illegible] jonge student, die Miklos Na[illegible] te, maar die geen familie [illegible] terechtgestelde premier was [illegible] haar een foto van de vlu[illegible] werd getoond, zei ze hem [illegible] kennen. De jongeman had ge[illegible] mevrouw Maleter hem gem[illegible] zou herkennen. Wel zei m[illegible] Maleter ook en Frank Nagy te hebben, die verderop in d[illegible] had gewoond en gewoon [illegible] haar kinderen te spelen. [illegible] echter geen zoon van Imre N[illegible]

Hongaarse vluchtelingen [illegible] Verenigde Staten, die premie[illegible] en zijn gezin gekend hebben, verklaard dat hij nooit een [illegible] had heeft.

Dr. H. R. van Ho[illegible] staatssecretaris v[illegible] Buitenlandse Zak[illegible]

Van bevoegde zijde in De[illegible] wordt medegedeeld, dat bin[illegible] de benoeming te verwach[illegible] van dr. H. R. van Houten, [illegible] bassadeur in Mexico, than[illegible] teur-generaal politieke za[illegible] het ministerie van Buitenla[illegible] ken, tot staatssecretaris van [illegible] landse Zaken.

De heer Van Houten — 13 augustus 1907 te Den Ha[illegible] geboren — is de liberale [illegible] len toegedaan.